

SỰ NGHỊCH LÝ

 Cảm ơn anh, người anh em. Cảm ơn các bạn. Chúng ta hãy cúi đầu giờ này để dâng lời cầu nguyện. Và với đầu chúng ta cúi xuống, tôi tự hỏi bao nhiêu người muốn được nhớ đến trong lời cầu nguyện, chỉ để cho điều đó được biết bởi anh em giờ tay lên.

2 Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, chúng con khiêm nhường đến với Ngài, lạy Chúa, xưng nhận rằng chúng con không xứng đáng đến. Nhưng bởi vì Chúa Jêsus đã dọn đường cho chúng con và đã trả giá, do đó, chúng con có thể mạnh dạn đến với Ngôi ân điển, trong lúc có cần. Và bây giờ, Chúa ôi, khi chúng con ở đây để trình bày Phúc âm, sự giàu có có thể tìm kiếm được của Đấng Christ, chúng con cần Ngài, Chúa ôi.

3 Và có thể có một người đang ngồi ở đây, Cha ôi, rằng Ngài đang cố gắng đào tạo trong một cách tuyệt vời, để Ngài có thể sai họ đến nơi nào đó, với một sứ mệnh lớn mà Ngài đã có mục đích. Con cầu nguyện, Cha ôi, rằng nếu điều đó được như vậy, thì đêm nay, rằng, mục đích của Ngài sẽ được trọn. Và xin giúp đỡ chúng con khi chúng con dâng chính mình cho Ngài để hầu việc.

4 Bây giờ, Ngài đã nhìn thấy tất cả những bàn tay, và nhìn xem những người mà giờ lên. Ngài biết điều gì đang cần. Và con cầu xin Ngài cung cấp nó, Cha ôi. Con dâng lời cầu nguyện của con với lời cầu nguyện của họ, và những ước muốn của họ và những ước muốn của con, trên Bàn thờ bằng vàng nơi đặt của lễ của chúng con tối nay. Nhân Danh Chúa Jêsus, chúng con cầu xin Ngài bẻ Bánh Sự Sống, cho chúng con, từ Lời Ngài. A-men.

Mời anh chị em ngồi.

5 Tôi xin lỗi vì đến trễ một chút, chỉ tôi hiểu rằng tối nay thật là muộn một—một chút, buổi nhóm đang diễn ra trễ một chút. Và chúng ta sẽ bù đắp cho nó, và đi ra càng nhanh càng tốt. Bây giờ chúng ta muốn đến với Lời, tối nay, và với tất cả những gì đã có trong chúng ta.

⁶ Tôi biết các bạn ở đây, các bạn, một số trong những ca sĩ nổi tiếng này tôi...Mel Johnson, vì một người, mà tôi biết đang ngồi ở đây. Tôi đã yêu cầu anh ấy hát, cho chúng ta nghe, bài hát đó mà tôi thật sự không thể quên được. Tôi thường xuyên ngân nga bài hát đó, về, “những giọt nước mắt chảy xuống.” Tôi—tôi thích điều đó. Và tôi nghĩ anh ấy sẽ hát tại bữa điểm tâm của Thương Gia, hay nơi nào đó, cho chúng ta nghe.

⁷ Jim, tôi muốn anh chắc chắn và ghi lại điều đó cho tôi. Và nếu anh em có một cuốn băng nhỏ, hãy ghi nó cho tôi, đặc biệt, vì con cái tôi muốn nghe nó. Khi tôi hơi chán nản một chút, tôi—tôi—tôi nghe bài đó, điều đó làm cho tôi cảm thấy dễ chịu, được nghe tiếng hát hay. Và, Billy, tôi đi vào văn phòng dưới đó, và cậu ấy liên tục phát ra những băng ghi âm về bài hát này luôn đi mọi lúc, và tôi nghĩ nó hầu như có ích cho cậu ấy.

⁸ Anh em biết đấy, có điều gì đó về bài hát, có quyền năng trong đó. Tất cả chúng ta đều biết điều đó. Chúng ta—chúng ta ý thức về điều đó. Thấy không? Đó là, hãy nhìn vào quân đội, khi họ hát những bài hát và chơi nhạc. Anh em có biết sự tiếp cận với chiến tranh, trong đạo quân của Đức Chúa Trời, trước hết là bằng âm nhạc không? Những người hát xướng đi trước hòm giao ước, vui mừng và ca hát; rồi đến hòm giao ước; và sau đó là trận chiến. Đúng vậy. Vì vậy, đó là cách tiếp cận đúng đắn.

⁹ Và đó là lý do chúng ta đến trong buổi nhóm vào ban đêm. Chúng ta làm gì? Hát những bài thánh ca của Chúa; và rồi Hòm giao ước, Lời, đọc Lời; và rồi trận chiến, rồi chúng ta—chúng ta ở trong. Vì vậy những lá cờ lớn đang tung bay, tối nay; Danh của Chúa Jêsus Christ, Chúa là Đức Chúa Trời có thể được tôn cao, kẻ thù phải chạy trốn.

¹⁰ Và, Đức Chúa Trời ôi, xin giành chiến thắng tối nay, và cứu các linh hồn, chữa lành người đau ốm và bệnh tật; bởi vì những người đó, mà mệt mỏi và yếu đuối, ngẩng đầu lên và vui mừng, nhận lấy sự vinh hiển lớn cho chính Ngài. Vì chúng con cầu xin điều này trong Danh Chúa Jêsus.

¹¹ Tôi muốn anh em lật ra, tối nay, với tôi, nếu anh em có Kinh Thánh của mình, và đôi khi người ta chỉ đánh dấu phân đoạn ngắn mà các mục sư giảng dạy. Trước đây tôi có thể nghĩ về

những điều này thật nhanh, thậm chí không cần viết ra. Nhưng sau khi tôi vừa bước qua tuổi hai mươi lăm, ồ, cách đây vài tháng, ý tôi là lần thứ hai, và vì vậy nó làm cho tôi khó nhớ hơn một chút. Tôi đang mang rất nhiều vết sẹo từ những trận chiến. Và khi chúng ta già đi, chúng ta thật sự không còn suy nghĩ như trước đây nữa, và tôi có...Khi tôi nhìn vào Kinh Thánh và thấy, thì tôi nhớ phân đoạn đó là gì.

¹² Chúng ta hãy lật ra Giô-suê, chương thứ 10, bắt đầu đọc ở câu thứ 12.

Ngày mà CHÚA phó dân A-mô-rít cho dân Y-sơ-ra-ên, thì Giô-suê thưa với CHÚA rằng, và ông nói trước mặt Y-sơ-ra-ên rằng, Hỡi mặt trời, hãy đứng yên trên Ga-ba-ôn; và... Hỡi mặt trăng, hãy ngừng lại trên trũng A-gia-lôn.

Và mặt trời đứng yên, và mặt trăng liền ngừng lại, cho đến chừng dân sự đã báo thù trên quân nghịch của họ. Điều này há không được chép trong sách Gia-sa sao? Vậy mặt trời đứng yên giữa trời, và không vội lặn ước trọn một ngày.

Và chẳng hề có ngày nào như ngày đó trước nó hay về sau, mà CHÚA đã nghe tiếng của một người: vì CHÚA đã chiến cự cho Y-sơ-ra-ên.

¹³ Xin Chúa thêm ơn phước Ngài cho việc đọc Lời Ngài. Tôi muốn lấy một đề tài ra khỏi đó trong khoảng ba mươi phút, nếu tôi có thể giữ nó với điều đó: Sự Nghịch Lý. Chỉ sử dụng một từ đó: *Sự Nghịch Lý*.

¹⁴ Bây giờ theo Webster, một *sự nghịch lý* là “điều gì đó dường như không thể tin được, nhưng nó có thật,” do đó một sự nghịch lý sẽ giống như một phép lạ. Một nghịch lý là khi điều gì đó mà—mà dường như không thể xảy ra, sự—sự tri thức của tâm trí con người; nó hoàn toàn không thể tin được, nhưng tuy nhiên nó đã được chứng minh là đúng. Bây giờ, một phép lạ sẽ giống như vậy, vì một phép lạ không thể giải thích được. Một phép lạ là điều gì đó xảy ra, và anh em không thể giải thích nó, điều đó làm cho nó trở thành nghịch lý. Thật không thể tin được, nhưng đó là sự thật.

¹⁵ Bây giờ, nhiều người ngày nay, rất nhiều người theo chủ nghĩa hiện đại, tin rằng những ngày của phép lạ đã qua rồi. Họ không tin có một—một phép lạ như vậy. Nhưng, tuy nhiên, tôi tin rằng thế giới đầy những phép lạ. Tôi tin sự nghịch lý là liên tục.

¹⁶ Chẳng hạn, tôi tin rằng mỗi chi thể được tái sinh của Thân thể Đấng Christ là một sự nghịch lý trong chính họ. Tôi tin rằng mỗi người trong anh em Giám Lý và Trưởng Lão và Lutheran, mà chưa bao giờ kinh nghiệm phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, đã ở trong một giáo hội hình thức nào đó mà không tin vào sự Sanh ra mới chân chính, và bây giờ đã nhận phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, là một ví dụ hoàn hảo về một sự nghịch lý. Bởi vì, điều gì đó đã xảy ra với bạn, điều đó đã thay đổi toàn bộ con người của bạn, và bất cứ ai có thể nhìn vào điều đó và biết một nghịch lý là gì: một phép lạ.

¹⁷ Trừ khi điều đó xảy ra, bạn không thể là một Cơ-đốc nhân. Phải có một nghịch lý, để bạn trở thành một Cơ-đốc nhân. Bởi vì, không ai có thể—có thể thay đổi một linh trong một người, và ban cho người đó sự Sanh ra mới, ngoài Đức Chúa Trời. Chỉ một mình Đức Chúa Trời là Đấng duy nhất có thể làm điều đó. Và đó là một phép lạ làm thế nào mà Đức Chúa Trời có thể lấy đi suy nghĩ của một người, và đường lối của anh ta, và đời sống của người đó, và mọi thứ, và thay đổi nó từ những gì nó đã có, thành những gì nó có thể có, những gì Ngài có thể tạo ra nó.

¹⁸ Chẳng hạn, cách đây vài ngày, tôi được gọi đến trong một—một cảnh tượng, hay một—một điều gì đó nhỏ bé đang diễn ra. Có một thanh niên tốt, một chàng trai rất tốt, anh ta đang hẹn hò với một cô bé, cô bé rất tốt trong một gia đình tốt đẹp. Và chàng trai này, đột nhiên, nảy ra một loại ý tưởng nào đó, và anh ta bỏ đi. Anh ta đã làm điều gì đó sai trái với cô bé, và có lẽ như đã hứa với cô bé để làm một điều nào đó và rồi không làm điều đó. Và thay vì đến với cô gái và xin lỗi, giống như một—một quý ông nên làm, anh ta, thật sự anh ta không được sanh ra để làm điều đó.

¹⁹ Và người cha và người mẹ đã mời tôi đến, và nói, “Chúng tôi muốn biết điều gì không ổn với con trai của chúng tôi.”

20 Vậy thì, thật không dễ dàng để làm điều đó đôi khi, nhưng anh em phải thành thật và trung thực. Do đó, chàng trai là một Cơ-đốc nhân, theo như một tín đồ. Anh đã ăn năn và đã chịu phép báp-têm, và có địa vị của mình giữa những người tin, nhưng vẫn chưa nhận được phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, cho dù anh ấy đã nghĩ mình đã có nhiều bao nhiêu đi nữa.

21 Anh em nghĩ mình có, và việc có Nó, là hai điều khác nhau. Bạn có thể cố gắng nói mình có, và bạn có thể cho thấy bằng chứng nào đó về cảm xúc nào đó; nhưng trừ phi đời sống của bạn đang chứng thực những gì bạn đang tuyên bố có, bạn vẫn chưa có Nó. Cho dù có bao nhiêu cảm xúc, anh em nhảy, chạy, cảm giác, nói tiếng lạ, hay la hét bao nhiêu đi nữa, hay bất cứ điều gì anh em có thể đặt nó lên; mà được rồi, tôi cũng tin vào tất cả điều đó; nhưng trừ phi đời sống của anh em đương đầu với lời chứng của anh em, thì anh em không có Nó. Bởi vì, trái của Thánh Linh chứng thực anh chị em là ai, giống như trái của bất cứ cây nào nói cho biết nó là gì. Chúa Jêsus phán, “Bởi bông trái của họ các người sẽ biết họ.”

22 Bây giờ, cha mẹ của chàng trai trẻ này. Mẹ anh là người Đức. Không có sự phản ánh về người Đức, nhưng có một sự căng thẳng trong gia đình đó. Và, đó là, họ sẽ chỉ ngồi, và anh em có thể nói chuyện với họ, và họ sẽ chỉ nhìn chăm chăm vào mặt anh em. Họ đã có...Chị gái của cô gái này, mẹ của chàng trai này, chị gái của cô ấy. Tôi đã đi xuống phố, nhiều buổi sáng, và người phụ nữ trẻ này đang ngồi ngoài sân, và tôi muốn nói, “Chúc buổi sáng tốt lành, với cô.” Cô ấy chỉ nhìn tôi. Và tôi dừng lại, và tôi muốn nói, “Chắc chắn một buổi sáng tốt đẹp.” Cô ấy cứ đứng, nhìn thẳng vào anh em; một người phụ nữ thông minh. Và tôi sẽ nói, “Hãy đến thăm chúng tôi lúc nào đó.” Cô ấy chỉ đứng và nhìn. Ô, những người anh của cô ấy là cách đó, cha và mẹ là cách đó.

23 Bây giờ cha của chàng trai, là một người Ai-len nghiêm khắc, tính khí thất thường, và nóng tính, cương trực. Đó là cả gia đình ông như thế, ngoại trừ một người khác trong gia đình, đã cải đạo. Bây giờ trong điều này, chàng trai này...

24 Cha và mẹ này, cả hai đều là những Cơ-đốc nhân, được đầy Đức Thánh Linh, và họ đã dưỡng dục người trẻ này lên trong

đường lối của Chúa. Và bây giờ chàng trai trẻ khoảng mười bảy hay mười tám tuổi, gần như thế, một chàng trai rất tốt, và anh ấy—anh ấy là một chàng trai gương mẫu thực sự ở nhà, một chàng trai tử tế. Và anh ấy có một người anh mà ngược lại.

25 Nhưng các cô gái, gia đình người mẹ, sống gần với...một nhà thờ tốt đẹp. Nhưng anh em có nghĩ họ đã từng đến đó không? Không. Và họ biết Nó đúng, nhưng thật sự không phải trong họ để—để cầu xin sự tha thứ hay xin lỗi. Họ sẽ không làm điều đó. Nó chỉ không ở trong họ.

26 Bây giờ các gen trong người cha và người mẹ của cậu bé này, cho dù họ được biến đổi nhiều như thế nào đi nữa, vẫn còn là xác thịt đã được lai giống với chàng trai này. Do đó, cậu bé đã có một sự phức tạp trong anh ta, giống như từ gia đình của mẹ anh ta, và họ không tha thứ, họ sẽ không xin lỗi, và chàng trai đó là như vậy.

27 Bây giờ, tôi đã nói với người cha, “Cho dù ông đã nuôi dạy cậu ấy nhiều thế nào đi nữa...” Tôi nói, “Bây giờ hãy nhìn anh, từ gia đình anh: tất cả họ, những người say rượu, và—và đánh nhau, và bắn, và chém nhau, và vân vân.”

28 “Bây giờ hãy nhìn gia đình chị,” với người mẹ. “Họ là một nhóm người, cứ ngồi đó và không chịu nói, rất độc lập, và vân vân, bất kính với tôn giáo. Nhưng,” tôi nói, “không phải chị. Chị là người duy nhất trong tất cả các chị em và anh em của chị, và chị là người dịu dàng, tử tế, và tha thứ. Điều đó làm gì? Và chị là cây, một phần của cây gia đình đó, tuy nhiên chị đã nhận lãnh Đức Thánh Linh. Đó là điều khiến chị trở nên dịu dàng và êm dịu. Không phải là những người của chị nữa, đó là Đấng Christ của chị đang sống trong chị.”

29 Tôi nói với chàng trai, “Hãy nhìn gia đình anh, thực tế tất cả họ đều là những người say rượu, và vân vân.” Tôi nói, “Và thật thất thường, và—và tính khí nóng nảy và gay gắt, nhưng anh thì không. Anh tử tế, tha thứ. Đó là gì? Đức Thánh Linh. Anh không còn là anh nữa; đó là Đấng Christ ở trong anh.” Tôi nói, “Bây giờ điều tương tự đó phải xảy ra với con trai của anh.”

30 Và người cha đứng lên và nói, “Con trai tôi đã đi đến bàn thờ.

Nó đã chịu phép báp-têm một cách chính xác, trong Danh Chúa Jêsus Christ, và phép báp-têm bằng nước trong hồ nước.” Nói, “Tôi biết con trai tôi đã đến với Đấng Christ.”

³¹ Tôi nói, “Điều đó có thể ổn thôi, tất cả những hành động bên ngoài. Nó có thể được xác nhận như một người tin với những người tin. Nhưng cho đến khi anh ta được tái sinh, được sanh lại, tôi khuyên thanh niên đó đừng bao giờ kết hôn với một người nữ. Anh ta sẽ tạo nên Địa ngục trên đất cho nàng, cho đến khi Thánh Linh của Đấng Christ dịu dàng, êm dịu, tha thứ đó đến bên trong. Thế thì đó sẽ là một nghịch lý trong chính nó, lấy chính bản chất của một chàng trai được lai tạo giữa cha và mẹ. Và tuy nhiên, trong trí thức của mình, anh ta đang cố gắng hết sức để vượt qua nó. Anh ấy không thể làm điều đó. Anh ấy sẽ không bao giờ thắng được nó. Đấng Christ sẽ phải chiến thắng nó. Khi người ấy để Đấng Christ vào, thì người ấy đã đắc thắng rồi. Nó sẽ là một sự nghịch lý hoàn hảo, khi một người được sinh ra bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời.

³² Tôi đã thấy những người chỉ trích đứng ra và làm trò cười, và hành động kỳ cục, về một sự phục hưng Đức Thánh Linh. Và sau một thời gian ngắn, Đức Chúa Trời nắm giữ chính người đó và thay đổi anh ta, và ở đây anh ấy đứng ngay trên bục giảng giảng điều giống như anh ấy đã từng ghét. Thật là một nghịch lý, làm thế nào Đức Chúa Trời có thể lấy người không tin và làm cho người đó trở nên một người tin.

³³ Bây giờ tôi tự hỏi, nếu một người nghĩ rằng những phép lạ đã qua đi, tôi tự hỏi loại thuốc khoa học nào anh em có thể cho một người như vậy để thay đổi tính cách đó trong họ, để lấy đi sự căm ghét và ác ý và xung đột đó, ra ngoài? Không ai có thể giải thích điều đó. Nhưng đó là một nghịch lý, bởi vì đó là một phép lạ của Đức Chúa Trời. Khi một người được thay đổi từ con người đó, thành một tạo vật mới trong Chúa Jêsus Christ, người đó trở nên một tạo vật mới. Anh ta không còn như trước đây nữa. Anh ta hoàn toàn là một sự sáng tạo mới trong Đấng Christ.

³⁴ Chính thế giới này, mà chúng ta đang sống, hoàn toàn là một nghịch lý, cách nó được hình thành. Chúng ta tìm thấy, trong Hê-bơ-rơ chương 11 và câu thứ 3, rằng, “Thế gian được làm nên với

nhau bởi Lời Đức Chúa Trời.” Đức Chúa Trời đã lấy vật liệu ở đâu để tạo nên thế giới này? Ngài đã làm điều đó như thế nào? Kinh Thánh nói rằng nó được “hình thành và dựng nên với nhau.” Tất cả cấu trúc của nó và phần của nó được đặt với nhau bởi Lời của Đức Chúa Trời. Nếu đó không phải là một nghịch lý, tôi không biết nó ở đâu. Chúng ta có thể sản xuất ở đâu và nói Ngài có vật liệu, khi không có vật liệu? Ngài phải nói nó thành hiện thực. Thật là một nghịch lý, rằng thế giới này ở đây tối nay.

³⁵ Một điều khác, đó là một nghịch lý về cách nó ở lại trong quỹ đạo của nó, lơ lửng trong không gian. Làm thế nào nó có thể treo ở đó trong một nơi đó, quay theo cách này, khoảng một ngàn một trăm dặm một giờ? Hai mươi bốn hay hai mươi lăm ngàn dặm xung quanh, và cứ hai mươi bốn giờ một lần, thật hoàn hảo đến nỗi không bỏ lỡ một giây nào. Thật hoàn hảo, điều đó tốt hơn khoảng một...Tốt hơn một ngàn dặm một giờ, nó đang quay quanh như thế này, lơ lửng trong không gian. Nếu nó sẽ đi lên hay đi xuống, bất cứ, ồ, chao ôi, nó sẽ—nó sẽ làm gián đoạn toàn bộ hệ thống mặt trời của hệ mặt trời của Đức Chúa Trời. Và nó đi quanh đường xích đạo, quanh quỹ đạo rất nhiều, thời gian một năm, nó không bao giờ sai, các mùa thật chính xác.

³⁶ Hãy nói cho tôi biết điều gì đã nắm giữ nó ở đó, điều gì biến nó quay quá hoàn hảo đúng giờ như vậy. Anh em có thể mua một chiếc đồng hồ đeo tay; Tôi không biết anh em có thể trả bao nhiêu cho một cái, một ngàn đô-la; và cái đồng hồ đó, trong khoảng thời gian một tháng, sẽ mất vài phút. Chúng không có bất cứ điều gì có thể hoạt động rất hoàn hảo, nhưng tuy nhiên thế giới này trở nên hoàn hảo. Tại sao? Đó là Đức Chúa Trời đang làm điều đó. Đó là một nghịch lý. Đức Chúa Trời đã ra lệnh cho nó làm điều đó, và nó làm điều đó.

³⁷ Còn mặt trăng thì sao? Tuy nhiên cách xa trái đất hàng triệu dặm, và tuy nhiên nó—nó kiểm soát thủy triều trên trái đất. Cách xa hàng triệu dặm, ảnh hưởng của nó, về việc đứng trong không gian của nó. Đứng trong quỹ đạo của nó, nó ảnh hưởng đến trái đất. Mỗi hành tinh ảnh hưởng đến hành tinh khác, bằng cách ở lại trong vị trí của nó.

³⁸ Ồ, thật là một bài giảng mà tôi có thể rút ra từ đây, một bài

học! Làm thế nào mà mỗi một trong những tạo vật của Đức Chúa Trời sẽ ở lại trong vị trí của nó, nó sẽ ảnh hưởng đến người khác. Nhưng chúng ta đi ra khỏi cơn giận dữ hoang dại nào đó ở đâu đó, và hình thành một tổ chức và tự phân rẽ, dường như không có đức tin, và rồi chúng ta có toàn bộ hệ thống Cơ-đốc giáo bị pha trộn. Nếu mọi người ở lại trong chỗ của mình, đó sẽ là một sự nghịch lý của Đức Chúa Trời, để thấy cách Đức Chúa Trời có thể mang đến những người Trưởng Lão, những người Lutheran, Báp-tít, Giám Lý, Công giáo, và tất cả cùng nhau. Nếu chúng ta trở lại với Lời Đức Chúa Trời, đó sẽ là một sự nghịch lý thực sự. Và rồi cả hội thánh có thể đồng ý, không dựa trên những tín điều của anh em và vân vân, nhưng dựa trên Lời, cách Nó được viết ra. Bởi vì, “Nó không phải là sự thông giải riêng,” Kinh Thánh nói.

³⁹ Làm thế nào mà mặt trăng đó ảnh hưởng đến thế giới! Ở đây cách đây không lâu, một người bạn của tôi, hàng xóm của tôi, đang đào hố cho những giếng dầu, ở dưới bang Kentucky. Và khi mặt trăng đó bắt đầu mọc ở đó, thủy triều đó tràn qua khắp trái đất. Nước muối đó, ở dưới hố nơi họ đã khoan, sẽ dâng lên khi mặt trăng đó đến. Cho dù vấn đề gì, nếu nó xuống hàng trăm bộ dưới bề mặt của...hay đỉnh của trái đất ở đây. Đi xuống hàng trăm bộ, tuy nhiên, khi mặt trăng đó quay lại, nước đó dâng lên để đáp ứng nó. Nó đã làm vậy.

⁴⁰ Anh em không thể che giấu điều gì, khi Đức Chúa Trời đã ra lệnh. Nó phải vâng lời Đức Chúa Trời, khi Đức Chúa Trời ban cho mạng lệnh của Ngài. Đó là lý do tôi biết Ngài sẽ có “một Hội thánh không vết hay không nhăn,” Đức Chúa Trời đã ra lệnh như vậy. Nó sẽ phải tuân theo. Đức Chúa Trời sẽ có điều đó, bởi vì Lời Đức Chúa Trời đã phán vậy.

⁴¹ Cách thủy triều, mặt trăng, và mọi thứ, ảnh hưởng đến các hành động của trái đất! Anh em lấy...

⁴² Chúng ta thấy một ngôi sao băng, chúng ta gọi nó là một ngôi sao, nó không phải là một ngôi sao băng, đó là một ánh sáng, dĩ nhiên chúng ta biết điều đó, nhưng chúng ta gọi nó là một ngôi sao. Ngôi sao đó không thể di chuyển xa đến thế. Nếu một ngôi sao di chuyển ra khỏi quỹ đạo của nó, nó có thể sẽ ảnh hưởng

đến mọi thứ trong chu kỳ, trong cả vũ trụ, nó sẽ—nó sẽ làm gián đoạn. Mọi thứ phải ở đúng vị trí của nó, để giữ cho hệ thống của Đức Chúa Trời tiếp tục vận hành.

⁴³ Vì vậy chúng ta phải ở lại vị trí của mình, chúng ta phải ở lại như những con trai và con gái của Đức Chúa Trời. Nếu chúng ta không bao giờ sa ngã ở đó, sự việc sẽ quay lại, sẽ không có sự chết cũng không có gì khác. Nhưng tạ ơn Đức Chúa Trời, sẽ có một sự nghịch lý, khi chính Đức Chúa Trời sẽ đặt người trở lại đúng chỗ mà người nên ở. Vâng, một nghịch lý.

⁴⁴ Con người mà không tin vào—vào một nghịch lý, và không tin vào những phép lạ, làm sao anh em có thể biện minh cho sự thông minh của mình, và nhìn thẳng vào những điều mà anh em không thể giải thích? Hoàn toàn không thể cho bất kỳ người nào giải thích thế giới đó có thể tự quay và giữ trong thời gian hoàn hảo, và (từng) toàn bộ hệ mặt trời và những thứ đó, và cách mặt trăng có thể ảnh hưởng đến trái đất. Và chúng ta có thể kể về bao nhiêu điều khác nữa!

⁴⁵ Làm thế nào nhựa—nhựa cây vào mùa thu của năm sẽ đi xuống trong rễ cây, không có sự thông minh nào để mang nó xuống đó, mang trở lại vào mùa xuân của năm, với sự sống mới, ồ, đó là một sự nghịch lý. Không ai có thể giải thích điều đó. Chúng ta không biết nó được thực hiện như thế nào. Nhưng Đức Chúa Trời làm điều đó, do đó nó là một nghịch lý, liên tục. Thật là một sự mâu nhiệm mà Đức Chúa Trời làm điều đó như thế nào. Chúng ta nhìn vào nó rất nhiều cho đến khi nó trở nên rất phổ biến, chúng ta bỏ qua nó.

⁴⁶ Và đó là vấn đề với (chúng ta) những người Ngũ Tuần. Chúng ta đã thấy Đức Chúa Trời thực hiện rất nhiều nghịch lý cho đến nỗi đôi khi chúng ta thậm chí nghĩ về nó. Nếu chúng ta chỉ dừng lại một phút và xem xét! Đức Chúa Trời ở khắp mọi nơi. Đức Chúa Trời đang—đang thực hiện. Và chiếc đồng hồ cũ kỹ của Ngài đang nhấp nháy ngay xung quanh, cho đến khi cuối cùng nó sẽ đi thẳng vào cõi Đời đời, bởi vì Đức Chúa Trời đã hứa nó làm điều đó. Vậy thì chúng ta biết rằng có sự nghịch lý.

⁴⁷ Bây giờ, trở lại trong thời Nô-ê, trước khi mưa đến, và trận lụt, đó là một—một điều khó khăn cho Nô-ê, trong thời đại tri

thức vĩ đại đó mà ông đã sống, để cố gắng nói với mọi người, bằng Lời của Đức Chúa Trời, rằng trời sẽ mưa. Bây giờ, nó sẽ là, không nghi ngờ gì, rằng nó không đáp ứng trình độ—trình độ nghiên cứu khoa học của họ, không có mưa trên bầu trời. Nhưng, anh em thấy, Nô-ê đã nói sẽ có mưa bởi vì Đức Chúa Trời đã phán sẽ có mưa. Và Nô-ê, bởi đức tin, trước khi cơn mưa đến, ông đã nói nó sẽ ở đó.

⁴⁸ Đó là lý do chúng ta nói giống như vậy. Mà, họ nói, “Ồ, Chúa Jêsus, họ nói Ngài sắp đến cách đây đã lâu. Cách đây hàng trăm năm, họ đã tuyên bố Ngài sẽ đến. Các sứ đồ đã nói vậy; có thể là thế hệ của họ.” Điều đó không ngăn cản nó một chút nào. Chúng ta vẫn biết Ngài đang đến. Nó sẽ như thế nào? Tôi không biết. Nhưng Đức Chúa Trời sẽ sai Ngài đến. Ngài đã hứa, và tôi biết Ngài sẽ ở đây.

⁴⁹ Bây giờ, Nô-ê chỉ có thể nói, “Đức Chúa Trời đã phán vậy.” Nhưng, anh em thấy, thế thì, rất cuộc, nó đã không đáp ứng được sự chấp thuận khoa học của họ trong thời đó. Nhưng khi thời điểm đến cho Lời được ứng nghiệm, trời mưa, giống như vậy. Đó là điều hoàn toàn nghịch lý trong thời đó, để nghĩ rằng mưa có thể đến từ bầu trời, nơi không có mưa.

⁵⁰ Nhưng nếu Đức Chúa Trời nhận lấy Lời Ngài, Ngài có thể thực hiện, tạo nên một sự nghịch lý. Ngài có thể thực hiện một phép lạ. Và bất cứ người nào được sinh ra bởi cùng Thánh Linh đó mà thực hiện những phép lạ, ồ, thật dễ dàng cho người đó để tin những phép lạ, bởi vì người đó là một phần của Đức Chúa Trời. A-men.

⁵¹ Một con trai và con gái của Đức Chúa Trời; không phải bởi một giáo phái, không phải bởi một tín điều, không phải bởi một cái bắt tay; nhưng bởi sự sanh ra, mà anh chị em đã chết với trí tuệ của chính mình, và được sinh ra bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời. Và anh chị em là một nghịch lý, chính anh chị em, cách mà anh chị em đã được thay đổi từ sự chết thành Sự sống. Từ trong bản thể tối thượng của anh chị em là một sự sáng tạo mới trong Chúa Jêsus Christ. Đó là một nghịch lý.

⁵² Đức Chúa Trời phán Lời Ngài, con cái Ngài tin điều đó và Đức Chúa Trời. Khoa học không thể chứng minh nó có thể được thực

hiện như thế nào; họ không biết gì về điều đó. Nhưng con cái tin điều đó, dù sao đi nữa, và rồi Đức Chúa Trời thực hiện một nghịch lý, làm cho nó như vậy. Làm cho nó như vậy, bởi vì Lời Ngài đã phán bảo thế gian vào sự tồn tại, có thể mang lại, có thể làm cho mọi lời, mà Ngài đã từng hứa, ứng nghiệm.

⁵³ Đó là lý do tại sao Áp-ra-ham không lưỡng lự trước lời hứa của Đức Chúa Trời, qua sự không tin, nhưng hoàn toàn tin chắc rằng Ngài có thể thực hiện và giữ những gì Ngài đã phán Ngài sẽ làm. Ông đã không lưỡng lự về lời hứa của Đức Chúa Trời, đã một trăm tuổi, và Sa-ra đã chín mươi, để có đứa con này. Bởi vì ông biết rằng Đức Chúa Trời có thể thực hiện và (làm cho) có một nghịch lý xảy ra về điều gì đó, một phép lạ xảy ra, và Ngài đã làm điều đó.

⁵⁴ Dân Hê-bơ-rơ. Bây giờ làm thế nào anh em sẽ làm cho khoa học ngày nay tin rằng một người có thể đi vào lò lửa? Ồ, tôi không dám nói nó nóng bao nhiêu độ Fahrenheit; nhưng họ có thể đi vào lò lửa đó lúc ấy ở đó, trong Sách của—của Đa-ni-ên, và ở lại trong lò lửa đó cho đến khi họ nghĩ rằng ông, tất cả họ đã bị thiêu hủy thành tro. Mà, ngay cả những con người, đội quân lớn của những người lính, những người đàn ông to lớn đã đi ra đó để—để ném họ vào lò lửa, những người đàn ông ấy đi vào đó đã chết, bởi sức nóng dữ dội của lò lửa chống lại họ. Còn họ đã rơi vào trong lò lửa, và ở dưới đó trong suốt thời gian này, và đi ra mà không có mùi lửa trên họ.

⁵⁵ Đức Chúa Trời, thực hiện một phép lạ! Đó là một nghịch lý chân thật, về quyền năng giữ gìn của Đức Chúa Trời, chống lại bất cứ kẻ thù nào, khi một người sẵn sàng thừa nhận Đức Chúa Trời là thật. Và Đức Chúa Trời giữ Lời Ngài và tôn trọng những ai tin Ngài. Chắc chắn tôi tin vào một nghịch lý.

⁵⁶ Giô-suê, chiến binh vĩ đại mà tôi vừa đọc về, cách đây một lát, trong Sách Giô-suê, chương thứ 10. Để ý, Giô-suê là một—một người bạn của Đức Chúa Trời. Ông là một chiến sĩ, một—một vị tướng, và ông đã đến dưới ảnh hưởng của một nhà tiên tri, Môi-se. Và Môi-se đã bị đem đi, và Giô-suê được lệnh đem dân sự vào miền đất hứa, và phân chia các miền đất. Sự không vâng lời của

dân sự; và Môi-se đã chờ đợi già nua, và vì vậy Giô-suê lên thay thế Môi-se, để làm tướng của Đức Chúa Trời.

57 Và Chúa đã phán với ông, và nói, “Như Ta đã ở với Môi-se, thì Ta cũng sẽ ở cùng ngươi.” Thế là khá tốt cho Giô-suê. Ngài phán, “Hãy vững lòng bền chí, vì Chúa là Đức Chúa Trời ngươi ở cùng ngươi hễ nơi nào ngươi đi. Và mọi nơi bàn chân ngươi sẽ đặt đến, thì Ta đã ban cho ngươi.” Thế thì, những dấu chân có nghĩa là sự sở hữu. Toàn bộ vùng đất thuộc về họ. Đó là một lời hứa.

58 Trước khi điều đó xảy ra, khi ông đi xuống đó với Ca-lép và những thám tử khác, và họ đã thấy những kẻ chống đối lớn, những người A-ma-léc, và—và những người Phê-rê-sít, và những người Hê-tít, và vân vân, tất cả đều bị bao vây, và ở đó tại Giê-ri-cô có thể chạy một cuộc đua xe ngựa trên đỉnh của—của nơi đó, và con người mạnh mẽ vĩ đại. Mà, một số những—những người không tin ở giữa họ, đã nói, “Ồ, chúng tôi trông giống như những con châu chấu bên cạnh họ.”

59 Nhưng Ca-lép nói, và Giô-suê, “Chúng ta có nhiều khả năng hơn để chiếm lấy nó.”

60 Tại sao? Đức Chúa Trời phán, “Ta đã ban cho các ngươi xứ này.” Cho dù sự chống đối là gì đi nữa, vĩ đại và—và những—những—những sự khó khăn trông giống như thế nào, tuy nhiên Đức Chúa Trời đã phán nó là của họ.Ồ! Đức Chúa Trời có thể giữ những gì Ngài đã hứa.

61 Thật là một nghịch lý, khi thấy một số ít người, hầu như, không có vũ khí, nhưng những gì họ đã thu thập được trên sa mạc, và nơi họ đã đuổi theo người khác, có lẽ với những cái cửa và cái cào cũ, và bất cứ thứ gì họ có thể nắm giữ. Đi vào đó và đánh bại những người đó, mà là những người khổng lồ. Đó là một nghịch lý. Đức Chúa Trời biết rằng họ có lòng can đảm để làm điều đó. Và Ngài ban cho họ lời hứa, và họ đã đi vào và thực hiện chính xác những gì Đức Chúa Trời đã hứa với họ.

62 Một ngày nọ, trong sức nóng của trận chiến, khi các vị vua đã lập một giao ước lớn giữa chính họ và đã đi xuống chống lại Giô-suê và dân Y-sơ-ra-ên. Mà, Đức Chúa Trời đã hứa cho họ một

miền đất. Và ông đã đánh đuổi kẻ thù, và chúng ở trong rừng và những ngọn đồi, tản lạc qua đồng vắng ở đó, và Giô-suê nhìn và ông thấy mặt trời đang lặn. Ông biết nếu những đội quân đó có cơ hội để di dời chính họ và—và quay trở lại với ông, ồ, ông biết rằng ông sẽ khó khăn gấp đôi và có lẽ sẽ mất nhiều người hơn, nếu họ đã từng có một nơi để hiệp nhất chính họ lại với nhau.

⁶³ Đó là nơi, thưa các mục sư truyền đạo, đó là nơi chúng ta thất bại. Đó là nơi hội thánh thất bại. Khi cuộc phục hưng này mà chúng ta vừa có, những chiến dịch lớn này đã bắt đầu trên khắp đất nước, khi chúng ta có kẻ thù đang hoạt động, chúng ta nên giữ nó tiếp tục. Nhưng, vấn đề của nó là, chúng ta phải đi ra khỏi những cơn giận dữ và vân vân, và những đợt xây dựng lớn và “làm ra nhiều hơn cho các nhóm của chúng ta,” và vân vân. Và ở đó anh em đến, và phân rẽ chính chúng ta khỏi Lời, và lấy *điều này, điều kia*, và rồi xây dựng thêm một số tổ chức của họ, và bắt đầu điều gì đó khác. Đó là cách nó luôn luôn hành động. Đó là cách nó đã xảy ra trong thời của Luther, Wesley, và Moody, Sankey, Finney, Knox, Calvin, suốt thời gian đó. Nó cũng giống như vậy. Họ không để mắt đến sự—sự phục hưng, và nhìn vào những gì họ có thể làm cho chính họ.

⁶⁴ Nhưng anh em biết điều gì đã xảy ra không? Giô-suê không phải là kiểu người đó. Ông cần thời gian. Mặt trời đang lặn, và ông biết nếu kẻ thù đã từng xây dựng... Sự phục hưng hầu như đã kết thúc, giống như chúng ta đứng ngày hôm nay. Ông biết nếu ông đã từng chờ đợi cho đến khi kẻ thù được củng cố chống lại ông, thì sẽ khó mà thắng được trận chiến đó. Anh em biết ông đã làm gì không? Ông biết rằng Đức Chúa Trời đã hứa vùng đất đó. Ông cần thêm thời gian. Vì vậy mặt trời sắp lặn, thì ông nói, “Hỡi mặt trời, hãy đứng yên.” A-men. Một nghịch lý, thật vậy. Và mặt trời đó đã đứng đó suốt một ngày trọn, và không hề di chuyển; và mặt trăng trên A-gia-lôn, cũng không hề di chuyển.

⁶⁵ Bởi vì, Kinh Thánh đã nói ở đây, rằng, “Chưa bao giờ một lần trước đây, hay sau này, giống như thế, mà Đức Chúa Trời đã lắng nghe tiếng của một người.”

Anh em nói, “Ồ, nếu tôi biết chúng ta vừa sống trong thời đó!”

66 Chúa Jêsus đã phán, trong Thánh Mác 11:24, “Nếu các người nói với núi này, ‘Hãy dời đi,’ và đừng nghi ngờ trong lòng, nhưng hãy tin rằng những gì các người nói sẽ ứng nghiệm, người có thể có những gì người đã nói.” Vẫn còn ân điển, và sự nghịch lý, tiếp tục trong thời đại của chúng ta. Chắc chắn.

67 Mặt trăng và mặt trời đó đứng yên cho đến khi Giô-suê chiến đấu xong, với Y-sơ-ra-ên, và báo thù trên kẻ thù của họ. Tại sao? Đó là nhiệm vụ.

68 Bây giờ nếu anh em đi ra đây và nói, “Hỡi núi, hãy di chuyển! Tôi muốn cho anh thấy tôi có thể làm điều đó.” Nó sẽ không làm điều đó.

69 Nhưng nếu đó là nhiệm vụ, khi Đức Chúa Trời đã ra lệnh cho anh em làm điều gì đó! Giống như Ngài đã phán với Môi-se, “Tại sao kêu van với Ta? Hãy nói với dân sự.”

70 Người ta ngày nay đang kêu khóc mọi lúc, “Lạy Chúa, điều gì tiếp theo, điều gì tiếp theo?” Cứ nói và đi về phía trước! Đứng vậy. Đức Chúa Trời đã ủy thác cho chúng ta làm điều gì đó, chúng ta hãy làm điều đó. Đừng đứng xung quanh và suy nghĩ về điều đó, nói, “Làm thế nào nó có thể xảy ra? Ồ, *đây* là điều đó.” Tạo nên bất kỳ sự khác biệt nào; nếu Đức Chúa Trời đã phán hãy làm điều đó, hãy làm điều đó dù thế nào đi nữa. Ngài vẫn là Đức Chúa Trời của những phép lạ.

71 Giô-suê, đó chắc chắn là một nghịch lý khi mặt trời đó đứng yên. Có lần tôi đang nói chuyện với một—một nhà khoa học trong trường học, và anh ấy là một giáo viên Kinh Thánh. Và anh ấy nói...Tôi đã giới thiệu điều này với anh ấy. Tôi nói, “Tôi nghĩ anh đã nói rằng trái—trái đất quay xung quanh, đây, và—và mặt trời đứng yên?” Tôi nói, “Còn về Kinh Thánh anh vừa nói với chúng tôi là lẽ thật thì sao? Đức Chúa Trời...Giô-suê nói, ‘Hỡi mặt trời, hãy đứng yên.’” Ồ, anh ấy không thể trả lời câu đó.

72 Nhưng mặt trời đã đứng yên. Nó không di chuyển gì, anh em thấy đấy. Đó thực sự trái đất đã ngừng lại. Và bây giờ anh em nói...

Anh ấy nói, “Trái đất ngừng quay.”

73 Tôi nói, “Anh đã nói, ‘Nếu trái đất ngừng lại, nó sẽ mất lực hấp dẫn và mọi người sẽ rơi ra khỏi nó.’ Bây giờ anh định làm gì?”

74 Đó là một nghịch lý. A-men. Đức Chúa Trời đã làm dừng lại toàn bộ không cho cả trái đất quay, a-men, bởi vì một người đã nói, “Hãy đứng yên ở đó, cho đến khi ta đánh xong trận này.” Đó là một nghịch lý. A-men.

75 Thật là một nghịch lý khi tất cả quân đội của Y-sơ-ra-ên bị dồn vào một góc, và họ sợ một người khổng lồ to lớn giống như thời tiền sử nào đó đang đứng đó, tên là Gô-li-át. Và ở đó quân đội của Y-sơ-ra-ên, Sau-lơ được huấn luyện tốt, cao hơn đội quân của mình cái đầu và vai, và đang run rẩy trong đôi ủng của mình. Không ai có thể đáp ứng sự thách thức của con người này của thời đó.

76 Ở đó một thiếu niên đến, trông có vẻ hồng hào, có đôi vai gù, nặng khoảng bốn mươi ký, với một miếng da cừu quấn quanh người như thế. Chàng nói, “Thật hổ thẹn về đội quân này của Đức Chúa Trời hằng sống; đứng đây và để cho người Phi-li-tin không cắt bì đó thách thức đội quân của Đức Chúa Trời hằng sống.”

77 Khi lời đến với Sau-lơ, Sau-lơ nói, “Người chẳng là gì ngoài người trẻ tuổi, còn người ấy là một chiến binh từ thuở thiếu thời. Và người là một đứa trẻ, và nhìn xem người đó là gì. Ồ, người không thể chống lại hắn.”

78 Nhưng chàng đã lấy gì? Chàng không bao giờ cầm giáo, chàng chưa bao giờ cầm gươm, nhưng chàng lấy một cái cành ném đá. Và một chỗ duy nhất có thể đụng vào người khổng lồ đó, đó là ngay trên trán, nơi áo giáp của hắn phủ xuống trên mặt để che giấu đôi mắt của mình. Và hòn đá đó, và một khoảng cách xa từ cây giáo dài mười bốn bộ mà hắn có trong tay; chỉ cần như vậy, hắn có thể nhặt cậu bé Đa-vít và làm bất cứ điều gì với hắn, và treo cậu lên cây, như hắn đã đe dọa, và để cho những con chim ăn xác của cậu.

79 Nhưng điều gì đã xảy ra? Có một nghịch lý, khi Đức Chúa Trời lấy một người nhỏ bé hồng hào mà không có gì lắm để nhìn, chút

nào, thậm chí không phải là một người lính được huấn luyện, chỉ là một người trẻ có đức tin nơi Ngài, và khiến cả đất nước phải hổ thẹn. Đức Chúa Trời đã làm điều đó bởi một nghịch lý.

⁸⁰ A-men! Ngài vẫn là Đức Chúa Trời, tối nay, của một sự nghịch lý, giống như Ngài đã có lúc đó.

⁸¹ Chàng đã làm cả quân đội đến sự náo loạn. Họ đã thấy điều đó, và bắt đầu chạy và bỏ đi, bởi vì họ đã thấy rằng trong đứa trẻ đó là một đức tin vào một Đức Chúa Trời Đấng có thể thay đổi tất cả thiên nhiên, làm bất cứ điều gì Ngài muốn làm, khi con người tin Lời Ngài. Chắc chắn vậy. Tôi tin đó là một nghịch lý.

⁸² Môi-se, một nhà quân sự vĩ đại đã cố gắng giải cứu Y-sơ-ra-ên, và đã không làm điều đó. Ông muốn tiêu diệt người Ê-díp-tô. Ông đã hủy diệt một người, và ông gặp rắc rối về điều đó, làm điều đó theo ý riêng của mình. Nhưng rồi ông lấy một cây gậy, một cây gậy khô cũ từ sa mạc, và giết chết cả một đội quân. A-men. Nếu đó không phải là một nghịch lý, tôi không biết tại sao. Khi ông đập cây gậy đó trên biển, và gọi biển đóng lại; và ông đã nhấn chìm Ê-díp-tô, cả một dân tộc, vào một lần, bằng một cây gậy trong tay ông. A-men.

⁸³ Đó là một nghịch lý, cách mà ông đã dẫn dắt dân Y-sơ-ra-ên qua đồng vắng, và trong bốn mươi năm. Và khi họ đi ra, không có một người yếu đuối nào ở giữa họ. Đó là một nghịch lý. Vàng, thừa quý vị. Thật là một con người vĩ đại, những gì Đức Chúa Trời đã làm cho ông, bởi vì ông tin Đức Chúa Trời! Đó là một nghịch lý. Vàng, thừa quý vị.

⁸⁴ Đó là một nghịch lý, khi Đức Chúa Trời chọn một người đàn ông nhỏ bé, tên là Mi-chê, trước bốn trăm tiên tri được đào tạo tốt của Y-sơ-ra-ên, bởi vì người này muốn ở lại với Lời Đức Chúa Trời khi mọi sự chống đối đều chống lại ông.

⁸⁵ Khi bốn trăm người nói, “À, cứ đi lên!” Họ nói với A-háp và Giô-sa-phát, “Cứ đi lên, Chúa ở cùng vua. Chúng ta vừa có sự khai thị. Chúa ở cùng vua. Hãy đi lên, vua sẽ đẩy họ ra khỏi đất của chúng ta, bởi vì nó là của chúng ta. Đức Chúa Trời đã ban nó cho chúng ta. Giô-suê đã phân chia các vùng đất, và điều này thuộc về chúng ta. Và có những người Phi-li-tin ở trên đó, đang ăn ngô

trên những cánh đồng của chúng ta. Ồ, nó không hơn là lý trí, sự mặc khải của chúng ta là đúng.”

⁸⁶ Thế thì làm sao Đức Chúa Trời đã chọn một người nhỏ bé như Mi-chê, mà thậm chí không thể vào hiệp hội, nhưng ông đến đó với Lời của Chúa. Và ông nói, “Hãy đi lên, nhưng tôi thấy Y-sơ-ra-ên chạy tản lạc như chiên không có người chăn.” Đó là một nghịch lý, làm thế nào Đức Chúa Trời sẽ đứng một người nhỏ bé không được chú ý ở ngoài đó ở giữa một nhóm bốn trăm tiên tri lớn, của các tiên tri Y-sơ-ra-ên, các tiên tri Do Thái đang đứng đó nói tiên tri giả dối. Làm thế nào Mi-chê biết mình đúng? Bởi vì ông đã sống đúng với Lời. Ê-li đã nói điều tương tự sẽ xảy ra; và làm sao ông có thể chúc phước cho những gì Đức Chúa Trời đã nguyên rủa? Đó là một nghịch lý, nhưng Đức Chúa Trời đã làm cho nó ứng nghiệm. Chắc chắn là vậy.

⁸⁷ Đó là một nghịch lý; khi một cậu bé trông nhỏ bé, ẻo lả với bầy lợn tóc nhỏ xoa xuống đầu, và có lẽ một cái nơ trong đó, theo như tôi biết, giống như một người yếu đuối ẻo lả nhỏ bé. Tên cậu là Sam-sôn. Và khi một con sư tử, có lẽ, nặng khoảng năm trăm pao, gầm thét và đến chống lại nó, và ông đã lấy tay mình và xé con sư tử đó ra. A-men. Nhưng hãy xem điều gì đã xảy ra? Thánh Linh của Chúa đến trên ông, trước tiên.

⁸⁸ Đó là nguyên nhân gây ra sự nghịch lý. Đó là điều ấy. Một nghịch lý như thế sẽ đốt cháy đầu trường này, tối nay, với sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. Nếu tình yêu của Chúa có thể được cho phép đến trên dân sự, thì họ sẽ cầu nguyện. Thật vậy, một nghịch lý. Vâng.

⁸⁹ Khi Sam-sôn giết con sư tử đó, bằng tay không, xé nó ra; một cậu bé nhỏ bé, trông yếu đuối với bầy lợn tóc nhỏ xoa xuống lưng.

⁹⁰ Thật là một nghịch lý khi ông lấy xương hàm của con la đó, và đập vào đầu một ngàn người Phi-li-tin. Khi mà, những chiếc mũ sắt lớn và những chiếc áo khoác lớn, bằng đồng nặng có lẽ hàng trăm cân, hoặc gần bằng nó, những cái khiên lớn và vân vân, những ngọn giáo, con người được huấn luyện tốt, và một cái mũ sắt dày khoảng một in-sơ rưỡi, làm bằng đồng thau, đi xuống và quay lên, và chỉ mặt của họ. Và Sam-sôn đứng đó với cái xương

hàm này của con la, đã nằm ngoài đó có lẽ trong bốn mươi, năm mươi năm...[Băng trống—Bt.] Trên sa mạc, khô khan. Ồ, một đòn duy nhất của miếng thép như thế sẽ làm nó vỡ ra thành một triệu mảnh. Nhưng ông đã đứng đó, đó là điều duy nhất, ông được ủy thác để chiến đấu và đưa đất nước đó ra ngoài. Ông đã lớn lên và được sinh ra để giết dân tộc đó. Ha-lê-lu-gia!

91 Giá như hội thánh có thể chỉ nhận ra anh em ở đây vì điều gì! Giá như giáo hội Ngũ Tuần có thể chỉ nhận ra anh em ở đây vì điều gì! Sự đại diện của anh em là gì? Tại sao anh em đi ra khỏi những điều này để trở thành những gì anh em hiện có?

92 Ông biết mình được sinh ra để làm gì. Ông biết mình đang đứng ở đâu. Thứ mà ông có trong tay không có gì khác biệt. Ông đứng đó, và khi những người Phi-li-tin đó đến, và cú đánh mạnh mẽ đó, của anh chàng nhỏ bé đang đứng trên một tảng đá, chạm đến đỉnh đầu của họ, khi họ chạy lên đó, anh chàng sẽ đánh một người hướng này, và một người về hướng kia. Và ở đó một ngàn người trong số họ, nằm chết ở đó. Đó là một nghịch lý, khi mà hàm của con la, hàm không vỡ ra từng mảnh. Thật là một nghịch lý, làm thế nào mà mảnh xương nhỏ mỏng manh dễ gãy đó đập vỡ những mũ sắt dày một tấc đó và giết chết những người Phi-li-tin kia, cả ngàn người trong số họ. Và ông vẫn đứng đó với nó trong tay, giống như khi ông nhặt nó lên. Đó là một nghịch lý. A-men và a-men!

93 Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Ngài vẫn là Đức Chúa Trời không hề thay đổi, với bất cứ người nào được kêu gọi để nhận lấy Lời Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời sẽ đứng bên cạnh ông nếu ông không phải là một kẻ hèn nhất. Sam-sôn có thể chạy, nhưng ông đã không làm điều đó. Đúng.

94 Thật là một nghịch lý, khi Đức Chúa Trời kêu gọi Giăng Báp-tít, con trai của một thầy tế lễ, từ một trường thầy tế lễ lớn, một đại chủng viện. Tại sao không đi theo điều đó? Mà, đó là phong tục mà con người đi theo truyền thống của cha ông họ. Ồ, thật là một nghịch lý, khi Đức Chúa Trời đem Giăng đến đồng vắng, để nói cho ông biết Đấng Mê-si sẽ là gì, để nói cho ông biết dấu hiệu của Đấng Mê-si sẽ là gì, ông sẽ biết điều đó như thế nào. Thay

vì đi học, để học biết Đấng Mê-si sẽ như thế nào, Đức Chúa Trời đã đem ông đến đồng vắng để nói cho ông biết Đấng Mê-si sẽ là gì. Đó là một điều hoàn toàn nghịch lý, đối với họ những người trong thời đó. Vâng.

⁹⁵ Khi sự sinh ra đồng trinh đến, đó là một nghịch lý; cách mà Đức Chúa Trời, để bày tỏ chính Ngài cho con người, đã trở nên con người. Làm thế nào mà Đức Chúa Trời, Thánh Linh vĩ đại... Đức Chúa Trời, đối với tôi, đã có trước đây; thậm chí không có một ánh sáng, không có một thiên thạch, không có một—một—một—nguyên tử, không có một phân tử, không—không—không có bất cứ thứ gì, và mọi thứ là Đức Chúa Trời. Vâng, đó là Ngài thật vĩ đại biết bao. Ngài đến từ cõi Đời đời, qua cõi Đời đời. Ngài luôn luôn là Đức Chúa Trời. Ngài sẽ luôn luôn là Đức Chúa Trời. Và làm thế nào sự vĩ đại nhất của tất cả sự sống trở thành một Mầm nhỏ, nhỏ bé trong tử cung của một người nữ, để nhận lấy luật lệ của Chính Ngài, để trả giá cho sự hình phạt của luật pháp Ngài, sự chết; cách mà Đức Chúa Trời đã được bày tỏ trong xác thịt, cách mà Đức Chúa Trời vĩ đại của Thiên đàng đã thay đổi dòng dõi của Ngài như thế nào, đến từ Đức Chúa Trời, trở thành con người, qua sự sanh ra đồng trinh, không ai có thể hình dung ra điều đó.

⁹⁶ Khoa học ngày nay không thể nói cho anh em biết sự sinh ra đồng trinh đó như thế nào, nhưng Đức Chúa Trời đã làm điều đó. Ngài đã đến. Không ai có thể; mọi người được sinh ra tình dục. Giống như người còn... một người giống như những người còn lại của họ, không ai có thể giúp người kia. Tất cả chúng ta đều gặp rắc rối. Và rồi Chính Đức Chúa Trời đã giáng xuống và được sinh ra, không phải thuộc về một người Do Thái, không phải thuộc về dân Ngoại, nhưng Huyết của Ngài là Đức Chúa Trời. Huyết đến từ phái nam. Trong trường hợp này, chính Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời là Đấng sáng tạo, đã tạo ra tế bào Huyết trong tử cung của Ma-ri, và dựng cho chính Ngài một đền tạm mà chính Ngài đã xuống và sống trong đó.

⁹⁷ “Đức Chúa Trời đã ở trong Đấng Christ, đang làm hòa thế gian với chính Ngài.” Chính từ *Christ* có nghĩa là “Đấng Được Xức Dầu.” Ồ! Ngài là Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời trong sự trọn

ven của Ngài ngự trong Ngài. A-men. “Và trong Ngài cư ngụ sự trọn vẹn của bốn tánh Đức Chúa Trời.” Đó là một nghịch lý. Nó làm chao đảo dân sự trong thời của họ, “Ngài là một con người, mà tự làm cho chính Ngài là Đức Chúa Trời.” Nó vẫn làm điều đó. Nhưng giống như vậy, nó vẫn diễn ra cùng một nghịch lý được thực hiện. Ngài là Đức Chúa Trời. Ngài vẫn là Đức Chúa Trời. Ngài sẽ luôn luôn là Đức Chúa Trời. Vâng, thưa quý vị. Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Vâng, thưa quý vị.

⁹⁸ Sự sanh ra đồng trinh đó là một sự mâu nhiệm đối với dân sự, họ không thể hiểu được điều đó, thật giống như sự Sanh ra mới ngày nay. Sự Sanh ra mới là một sự mâu nhiệm đối với dân sự. Họ không thể hiểu được điều đó. Họ không biết anh em muốn nói gì. Họ đã coi thường nó, hạ thấp nó, nói, “Ồ, chỉ vì anh tin điều gì đó.” Các quý cũng tin như vậy, và run sợ. Nó không phải là những gì bạn tin; đó là những gì Đức Chúa Trời đã thực sự làm. Sự Sanh ra mới là một sự sanh ra. Đó là một người mới. Thật là một nghịch lý, khi Đức Chúa Trời đã mang đến Sự sống mới cho nhân loại. Từ chối nó, là sự phân cách Đòi đời. Nhận lãnh nó, là Sự sống Đòi đời. Anh em có...

⁹⁹ Anh em ở trên cơ sở giống như A-đam và Ê-va đã có. Anh em có thể lấy...Nếu Đức Chúa Trời đặt anh em trên bất cứ điều gì khác, nó sẽ là bất công cho A-đam và Ê-va. Mỗi A-đam và Ê-va, tối nay, có sự sắp đặt đúng và sai trước họ. Các bạn có thể đưa ra sự lựa chọn của mình. Anh em có thể nhận lấy Lời Đức Chúa Trời hoặc lia bỏ Lời Đức Chúa Trời. Anh em có thể nhận lấy Lời Đức Chúa Trời hoặc nhận lấy những tín điều giáo phái của mình về Nó. Anh em có thể lấy những ý tưởng hiện đại của mình về nó là gì. Anh chị em có thể được sanh lại và đầy dẫy Đức Thánh Linh, hoặc anh chị em có thể trở thành tín đồ giáo hội, hoặc là người anh chị em muốn trở thành.

¹⁰⁰ “Đối với tôi sống là Đấng Christ.” Ha-lê-lu-gia! Tôi tin rằng cũng chính Đức Chúa Trời đó đã giáng xuống vào Ngày lễ Ngũ tuần, trên Hội thánh của Ngài, như một Trụ Lửa, và phân chia chính Ngài, với những lưỡi vô tính, giữa dân sự Ngài, ở đây tối nay. Đó là cùng một Đức Chúa Trời Ngài đã có lúc đó, Ngài hiện có

ngày nay, với cùng một Đức Thánh Linh. Tôi biết đó là một nghịch lý. Nó không thể được giải thích. Những cảm xúc, la hét, khóc lóc, và vân vân, không thể được giải thích, nhưng đó là một nghịch lý cách Đức Chúa Trời làm điều đó. Đó là Đức Chúa Trời không thấy được đang ngự trong lòng con người, đang làm cho chính Ngài có thể nhìn thấy được, bằng cách chứng thực Lời Ngài, rằng, “Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.”

¹⁰¹ Thật là một nghịch lý, khi con trai một người thợ mộc, tên là Jêsus người Na-xa-rét, đã lấy năm cái bánh nhỏ và hai con cá, và nuôi năm ngàn người. Nếu không, tôi muốn thấy người nào đó làm điều đó ngày hôm nay. Tôi muốn anh em giải thích cho tôi loại nguyên tử gì mà Ngài đã thả ra. Ngài đã làm gì? Không chỉ cá, nhưng cá đã được lớn lên, cá được đánh vảy, cá đã được làm sạch, cá đã được nấu chín, cá là bất cứ thứ gì, và bánh đã được trông và lớn lên; và tất cả điều đó đã bị bỏ qua, và Đức Chúa Trời đã biến nó từ—từ cá đã nấu chín thành cá đã nấu chín. Ngài chỉ làm cho nó lớn lên và Ngài đã bẻ nó ra, và Ngài đã làm nó lớn lên và Ngài đã bẻ nó ra, và Ngài đã làm nó lớn lên cho đến nỗi Ngài nuôi năm ngàn người. A-men.

¹⁰² Thói quen đó có ý nghĩa gì: bẻ nó ra, phát triển nó ra; bẻ nó ra, phát triển nó ra; cho ăn, phát triển nó ra? Điều đó có nghĩa là Ngài hôm qua, ngày nay, cho đến đời đời không hề thay đổi. Ngài là Đức Chúa Trời không hề thay đổi mà đã có. Ngài vẫn là Bánh Sự Sống cho bất cứ người nào đang đói và khát. Bạn không thể làm cạn kiệt sự nhân từ của Ngài.

¹⁰³ Họ nói, “Chúng tôi không cần phép lạ, không cần sự nghịch lý.”

¹⁰⁴ Ngài đang chờ đợi. Đó là chương trình của Ngài. Đó là những gì Ngài là. Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Ngài đang chờ đợi bạn đến gần và nhận lấy phần của bạn. Anh em có sợ làm điều đó không? Anh em thà đi xuống sông và câu cho anh em một con cá, và cố gắng nấu nó và chiên nó trong loại mỡ lợn nào đó hay thứ gì đó, hay là anh em sẽ ăn nó theo cách của Đức Chúa Trời? Cứ vươn tới bởi đức tin, và nói, “Chúa Jêsus, hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi! Con tuyên bố, Chúa ôi, con tin nơi Ngài. Xin đặt trong

con thức ăn, sức mạnh, đức tin mà con cần.” Hãy xem và thấy điều gì xảy ra. Với tấm lòng chân thành, Ngài sẽ thỏa mãn mọi cơn đói. Ngài sẽ làm điều đó.

¹⁰⁵ Chúa Jêsus là một...đã làm một...đã có một nghịch lý, khi Ngài nuôi năm ngàn người, với năm con cá, và—và rồi còn dư hai hai giỏ đầy, hay nhiều giỏ, sau đó.

¹⁰⁶ Thật là một nghịch lý, khi một Người với đôi chân như tôi và các bạn, trên một cái hồ giống như Hồ Michigan ở ngoài đây, khi những cơn bão ập đến, và những cơn gió giật có lẽ là...

¹⁰⁷ Ồ, nếu anh em đã từng ở đó và thấy những cơn bão đổ xuống như thế nào, họ vẫn làm điều đó, băng qua xứ Ga-li-lê ở đó, và nó gần như khô cạn đáy biển. Khi điều đó đi xuống qua đó, chúng uốn lượn kinh khủng, và bắt đầu lướt đi, và những con cá lớn lao thẳng vào con thuyền đó cho đến khi mọi hy vọng không còn nữa. Và trên mặt biển đó, nơi họ đã chèo thuyền, từ việc chèo từ khoảng bốn giờ chiều, tôi muốn nói, cho đến canh (cuối cùng) tư, từ ba hay bốn giờ sáng. Họ đã chèo qua biển bao xa! Và họ đã để Ngài ở phía bên kia. A-men.

¹⁰⁸ Và ở canh thứ tư, ở đây Ngài đến, đi bộ trên những con sóng. Đó là một nghịch lý. Làm sao Ngài có thể làm cho chính Ngài đủ ánh sáng? Làm sao Ngài có thể bước lên những ngọn sóng, và bước từ ngọn sóng này đến ngọn sóng khác? Những cơn sóng lớn đó đang đến, Ngài sẽ đi lên ngay trên một cơn sóng, và ngay xuống trong cơn sóng kia, ngay trên cơn sóng kia, mà không có một giọt nước trên Ngài. Đến, bước đi trên sóng! Hãy giải thích điều đó cho tôi, và anh em không thể. Đó là gì? Đó là một nghịch lý, hoàn toàn.

¹⁰⁹ Thật là một nghịch lý, khi Phi-e-rơ, người mà Ngài chưa bao giờ thấy trong đời Ngài, tên ông là Si-môn, bước lên trong sự Hiện diện của Chúa Jêsus Christ, bởi vì anh trai của ông là Anh-rê đã nói với ông rằng Ngài là Đấng Mê-si. Và khi Chúa Jêsus nhìn vào mặt người đó, lần đầu tiên mà Ngài đã từng thấy ông, và phán, “Tên người là Si-môn, và người là con trai của Giô-na,” đó là một sự nghịch lý. Nếu không, hãy nói cho tôi biết Ngài đã làm điều đó như thế nào. Đó là một nghịch lý.

¹¹⁰ Tại sao? Bởi vì, Ngài là Lời. Và Kinh Thánh nói, “Lời của Đức Chúa Trời sắc hơn gươm hai lưỡi, và là người phân biệt những ý tưởng và ý định trong lòng.” Điều đó chứng minh rằng Ngài là Lời, a-men, “Hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.”

¹¹¹ Thật là một nghịch lý, khi Phi-líp đi quanh đồi và tìm thấy Na-tha-na-ên, và mang ông trở lại trong sự Hiện diện của Chúa Jê-sus, và Chúa Jê-sus đã nói cho ông biết ngày hôm trước ông đã ở đâu. Đó là một sự nghịch lý, a-men, cho thấy rằng Ngài là Lời. “Kia một người Y-sơ-ra-ên thật trong người không có một chút chi giả dối.”

Nói, “Ngài biết tôi khi nào, thưa Thầy?”

¹¹² Ngài phán, “Trước khi Phi-líp gọi người, khi người ở dưới cây, Ta đã thấy người.” Một nghịch lý. A-men.

¹¹³ Thật là một nghịch lý, khi một thương gia nhỏ, ở thành Giê-ri-cô, một người chỉ trích Đức Chúa Jê-sus, đã trèo lên cây sanh, để ẩn náu, để thấy Ngài đi ngang qua. Và khi Chúa Jê-sus người Na-xa-rét đi vào, đi xuống đường phố, và đứng ngay dưới cây nơi người ở, và đứng dậy ở đó và gọi tên ông, “Hỡi Xa-chê, hãy xuống. Ta sẽ về nhà với người để ăn trưa.” Một nghịch lý! Ngài chưa bao giờ nhìn thấy người đó, trong suốt cuộc đời Ngài. Ngài chưa bao giờ để mắt đến ông.

¹¹⁴ Đó là một nghịch lý, khi có thể hàng trăm người, vâng, có lẽ một ngàn năm trăm, hai ngàn người ra khỏi thành Giê-ri-cô, làm trò cười về Ngài, và cười nhạo Ngài, khi Ngài rời thành phố chiều hôm đó, hay đúng hơn là vào buổi sáng hôm đó; khi Ngài đi ra khỏi thành phố, khi người ta ném những thứ rau thối vào Ngài. Và tôi có thể nghe một thầy tế lễ nói, “Này, họ nói với tôi Ngài khiến kẻ chết sống lại. Này, Ngài là tiên tri, Ngài tự xưng Ngài là tiên tri! Họ, chúng ta có cả một nghĩa địa đầy họ ở trên đây, một người thật sự, một người tốt, thầy tế lễ giống như tôi; đi lên đây, khiến họ sống lại. Chúng ta hãy xem Ngài khiến kẻ chết sống lại.” Thậm chí không nghe một lời họ nói, người này hét thế này, và người kia hét thế kia.

¹¹⁵ Nhưng phía sau đó dựa vào bức tường, khoảng hai trăm năm

mười thước, một người ăn xin đáng thương run rẩy trong cái lạnh ở đó, với tay áo của mình, nói, “Ôi Chúa Jê-sus, Ngài là Con vua Đa-vít, xin thương xót tôi,” và đã cản Ngài đường đi của Ngài. Ha-lê-lu-gia! Một cuộc gọi từ Giô-suê, không xa lắm, không phải một—không phải mười dặm từ nơi Ngài đang đứng ngay tại đó, mặt trời đã dừng lại, một ngày nọ. Nhưng một người ăn xin tội nghiệp đã ngăn cản C-o-n Đức Chúa Trời, đã cản lại trên đường đi của Ngài bởi đức tin của mình, cùng loại đức tin mà Giô-suê đã có. A-men. Bởi vì, ông biết, nếu Ngài là Con của Đa-vít, Ngài là Đấng Mê-si được bày tỏ, và Ngài có thể ban lại cho ông thị lực. Một nghịch lý! Ô, chao ôi! Chắc chắn, đó là một nghịch lý. Vâng, thưa quý vị.

¹¹⁶ Đức Chúa Trời, thật là một nghịch lý, làm thế nào Đức Chúa Trời có thể trở nên con người, để chết. Đức Chúa Trời, Sự sống, Sự sống Đời đời, có thể trở thành Đức Chúa Trời (sự sống tự nhiên) để chết, để cứu con người, để mang con người trở lại với Sự sống Đời đời. Đó là một sự nghịch lý, làm thế nào mà Đức Chúa Trời vĩ đại đã đổ đầy mọi không gian và mọi cõi Đời đời có thể giáng xuống và là một con người, để chết để cứu một nhân...sự sáng tạo của Chính Ngài. Cách mà Đức Chúa Trời đã trở nên một trong những sự sáng tạo của Chính Ngài, để cứu rỗi, bởi vì Ngài đã tạo nên thân thể của Chính Ngài. Đức Giê-hô-va là Cha đã ngự, trọn vẹn, trong Chúa Jê-sus Christ Con Ngài. Chúa Jê-sus là thân thể của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời được tượng trưng trong đền tạm, xác thịt của Chúa Jê-sus Christ, và cách mà Đấng đó đã lấp đầy mọi không gian và mọi sự Đời đời trở nên một Người. A-men. Anh em hiểu tôi muốn nói gì không? Ở đó, và Đức Chúa Trời có thể làm điều đó, để chết, và, ồ, tự nó, đó là một nghịch lý, làm sao Ngài có thể làm cho chính Ngài theo cách đó để chịu sự chết cho cả nhân loại.

¹¹⁷ Nhưng, ồ, thật là một nghịch lý, khi một Người đã bị đóng đinh, đưa đến chỗ chết, đẩy một ngọn giáo La-mã lớn, rộng khoảng sáu- hay tám in-sơ, qua tim Ngài, và Huyết và nước tuôn ra. Và họ đem Ngài xuống khỏi thập tự giá, chết, quấn Ngài trong—trong vải, và đặt Ngài trong một ngôi mộ. Ngài đã chết cho đến nỗi viên đội trưởng La-mã nói Ngài đã chết, mọi người

ở đó nói Ngài đã chết, mặt trăng nói Ngài đã chết, các ngôi sao nói Ngài đã chết, mặt trời nói rằng Ngài đã chết, trái đất có sự phủ phục run rẩy, nó nói Ngài đã chết. Và vào ngày thứ ba, có thể sống lại với sự sống, bất tử, từ sự chết. Đó là một nghịch lý. A-men. Ngài phán, “Ta có quyền phó sự sống của Ta; Ta có quyền lấy nó lên lại.” Một sự nghịch lý chân thật của Đức Chúa Trời, sự sống lại của Ngài là.

118 Đó là một nghịch lý, của Đức Chúa Trời, khi Chúa Jêsus chọn những người đánh cá, không...thay vì những thầy tế lễ được huấn luyện, để mang sứ điệp của Ngài. Trông giống như, khi Ngài đến, Ngài đã đến với những người Pha-ri-si và Sa-đu-sê lớn, và phán, “Hỡi anh em, anh em là người mà qua các thời đại đã giữ cho giáo phái này trong sạch. Ta đến để đón anh em đi bây giờ. Tổ phụ anh em sẽ hãnh diện về anh em, khi họ có thể nhìn xuống các cõi Thiên đàng,” hay bất cứ nơi đâu. Tôi nghi ngờ điều đó. (Chúa Jêsus phán, “Các người thuộc về cha các người, là ma quỷ.”) “Rồi họ nhìn xuống, nói, ‘Ồ, chúng ta sẽ hạnh phúc.’ Họ sẽ rất vui khi biết điều này. Bây giờ Ta đến để đem lên nơi mà tất cả các anh em đã mang nó đến.”

119 Thật là một nghịch lý, khi Ngài lên án mỗi người trong họ và bảo họ là thuộc về ma quỷ, và đi xuống Biển Ga-li-lê và gặp những người đánh cá dốt nát mà thậm chí không biết viết tên của chính họ, và ban cho họ những chìa khóa của Nước Thiên đàng, thay vì ban cho Cai-phe, thầy tế lễ thượng phẩm. Làm sao một Người có thể, với một tôn giáo mà đã cố gắng, những gì họ nghĩ đã cố gắng, trong những truyền thống của họ và những điều để tuân giữ những điều của Đức Chúa Trời, và ở đây Ngài đến và chọn một nhóm khác ở dưới sông nơi xa kia, trong khi những người được huấn luyện, và được giáo dục, và trải qua các thần học viện, và các trường học, và mọi thứ khác, thì Ngài trở lại ngay và bỏ qua điều đó, và lấy một người đánh cá dốt nát và trao cho người đó những chìa khóa của Vương quốc? A-men.

120 Những gì tạo nên một sự nghịch lý là khi người nào đó tin Đức Chúa Trời và nhận lấy Ngài ở Lời Ngài. Lời Đức Chúa Trời đã phán thế gian thành hiện thực. Đó cũng là điều anh em phải tin, tối nay, là Lời đã hứa của Đức Chúa Trời.

¹²¹ Hãy nhìn người phụ nữ nhỏ bé tội nghiệp ấy đang đứng đó bên giếng. Bà nói, “Chúng tôi biết khi Đấng Mê-si đến, Ngài sẽ nói với chúng tôi những điều này.” Ngài đã nói cho bà biết rắc rối của bà là gì. Bà nói, “Thưa Ngài, tôi nhận biết Ngài là một đấng tiên tri. Chúng ta biết khi Đấng Mê-si đến, Ngài sẽ nói với chúng ta những điều đó.” Hãy xem.

¹²² Đức Chúa Trời đang nói chuyện với một gái điếm. Vinh hiển thay Đức Chúa Trời! Đức Chúa Trời đang nói chuyện với một gái điếm, a-men, và xin một ân huệ, “Hãy cho Ta uống.” Hãy suy nghĩ về điều đó. Nói về một nghịch lý!

¹²³ Và thật là một nghịch lý mà hạt giống của Sự sống Đời đời, đã được định trước trước khi sáng thế, có thể nhóm thành một thứ như thế; bởi sự ham muốn của xác thịt, cách mà người phụ nữ nhỏ bé tội nghiệp đó, có lẽ đã quay lại trên đường phố, trong lòng bà đã được định trước với Sự sống Đời đời.

¹²⁴ Khi Chiên Con bị giết trước khi sáng thế, theo Kinh Thánh, tên của chúng ta đã được ghi trong Sách đó. Chúa Jê-sus phán, “Không ai có thể đến với Ta nếu Cha Ta không kéo người ấy đến, và tất cả những ai Cha đã ban cho Ta sẽ đến.” Chỉ phân tán Sự sáng!

¹²⁵ Hãy xem khi Sự sáng đó chiếu vào những thầy tế lễ kia và tất cả trí tuệ của họ. Điều gì đã xảy ra? Họ nói, “Hắn là Bê-ên-xê-bun, một thầy bói, một ma quỷ.”

¹²⁶ Ngài phán, “Các người thuộc về cha của các người, là ma quỷ.” Đó là nơi nó đến.

¹²⁷ Nhưng khi người đàn bà nhỏ bé, vô đạo đức này nói chuyện với Đức Chúa Trời, và làm thế nào hạt giống được định trước đó có thể được neo trong một—một con người thấp hèn như thế? Đó là một nghịch lý. Nhưng hãy xem khi Sự Sáng chiếu vào nó. Nói, “Thưa Ngài, tôi nhận biết rằng Ngài là một đấng tiên tri.” Bây giờ, tiên tri, là nơi Lời của Chúa đến, với đấng tiên tri, đây. Và đó là tội lỗi của bà, và Ngài là đấng tiên tri đã có Lời. Vì vậy bà nói, “Tôi nhận biết rằng Ngài là một đấng tiên tri. Bây giờ chúng ta biết rằng khi Đấng Mê-si đến, Ngài sẽ làm những điều này.”

Ngài phán, “Ta là Đấng đó, đang phán với người.”

¹²⁸ Thưa anh em, bà ấy đã bỏ lại cái xô đó, và bà đã đi. Lời làm chứng của bà đã cứu thành phố của bà, Si-kha. Bây giờ đó là một nghịch lý, khi Đức Chúa Trời, khi Chúa Jêsus đã làm điều đó. Vâng, thưa quý vị.

¹²⁹ Đó là một nghịch lý, khi Đức Chúa Trời đặt Thánh Linh của Ngài trong những người ngu tuần, những người đánh cá nghèo nàn và những người thất học, thay vì Cai-phe là thầy tế lễ thượng phẩm. Và, ô, thật Ngài đã đặt Phúc âm của Ngài như thế nào! Đó là một nghịch lý, khi Đức Chúa Trời đã chọn cách mà được gọi là “dị giáo, điên rồ,” nhiều người loạng choạng, và nhảy và hành động kỳ lạ, và hành động như thể họ bị điên. Người ta gọi họ là “điên khùng.” Thật là một nghịch lý, khi Đức Chúa Trời bỏ qua những nhà hội lớn, những tòa Công luận lớn và những thầy tế lễ có học vấn cao, và nhận lấy một đám người đánh cá dốt nát, không có học thức mà đã không biết gì hơn là chỉ tin Ngài và nhận lấy Lời Ngài, và thấy kết quả. Và điều đó làm vui lòng Đức Chúa Trời khi bỏ qua những gì họ gọi là điều thánh khiết nhất trên thế giới, để lấy lên một đám người “rác rưởi tầm thường,” nó được gọi là vậy, và cách mà họ đang thờ phượng, được gọi là “dị giáo,” để làm con đường cứu rỗi. Vâng. Bây giờ, đó là sự thật, anh em không thể chối bỏ nó. Phao-lô nói, “Theo cách mà người ta gọi là ‘dị giáo,’ đó là cách tôi thờ phượng Đức Chúa Trời của tôi, Đức Chúa Trời của tổ phụ chúng ta; cách mà được gọi là ‘dị giáo.’” Vâng.

¹³⁰ Thật là một nghịch lý, khi Trụ Lửa vĩ đại đó từ Trời giáng xuống, một Thiên sứ của Chúa, một Trụ Lửa đã dẫn dắt dân Y-sơ-ra-ên qua đồng vắng. Đó là một nghịch lý, mà đã nói chuyện với Mô-i-se ở ngoài đó trong bụi cây đang cháy. Và đó là một nghịch lý. Và tám trăm năm sau...và theo lời Kinh Thánh, trong Thánh Giảng 8:58, nếu anh em muốn biết nó ở đâu. Anh em muốn biết nó bắt đầu từ đâu, trước tiên, là Xuất Ê-díp-tô ký 13:31. Và đó là một nghịch lý, khi, sau tất cả cuộc hành trình đó và suốt thời gian đó, mà ở đây Chúa Jêsus đã phán, rằng, “Trước khi có Áp-ra-ham, TA HẰNG HỮU.” TA HẰNG HỮU đã ở trong bụi cây đang cháy. TA HẰNG HỮU là Đấng đã nói chuyện với Mô-i-se.

¹³¹ Thật là một điều lạ, rằng sau khi Ngài chết, chôn, và sống

lại, và Sau-lơ, người Do Thái mũi nhọn, nhỏ bé đó, đầu óc khó chịu, và tính khí khó chịu, và thậm chí đưa một số người trong Hội thánh đến chỗ chết, trên đường đi xuống Đa-mách để bắt giữ những người đó, và ở dưới đó họ có một tiên tri tên là A-na-nia, và đã ở dưới đó nói tiên tri với họ, một tiên tri của Chúa, nói với họ Lời của Chúa, vì Ngài đến với ông, và trong khi Mục sư A-na-nia ở dưới đó nói tiên tri, Sau-lơ đi xuống đón ông, và ngay giữa ban ngày cũng Trục Lửa đó giáng xuống và dẫn dắt Y-sơ-ra-ên, đánh Sau-lơ té xuống đất, và tất cả những người đứng chung quanh không thể nhìn thấy Nó, nhưng Nó rất sáng rực đối với Phao-lô cho đến nỗi Nó làm lòa mắt ông. A-men. Ông đã bị mù. Nó rất thật đối với ông, và những người còn lại của họ không thể nhìn thấy Nó. Đó là một nghịch lý. Chao ôi! Ồ!

¹³² Những gì một giác quan của một người sẽ tuyên bố, nó sẽ tuyên bố với người khác. Đó là lý do mà mọi người có thể ngồi trong—trong buổi nhóm, và nhìn vào công việc của Chúa, và đứng dậy và bước ra, và làm trò cười về Nó; và người khác nắm giữ Nó, với tất cả tấm lòng của họ. Thật là một nghịch lý, làm thế nào Đức Chúa Trời có thể tạo ra con người, cùng một xác thịt. Thật là một nghịch lý, để thấy cách Đức Chúa Trời làm điều đó, ngay cả trong thời đại này. Đó là một nghịch lý đối với Phao-lô.

¹³³ Anh em biết đấy, Phao-lô chưa bao giờ nhìn thấy Chúa Jê-sus trong hình thức thể chất. Ông phải chấp nhận sự mặc khải giống như Phi-e-rơ đã làm. Phi-e-rơ không bao giờ biết Chúa Jê-sus bằng hình thức vật lý.

Ngài phán, “Người ta nói Ta Con Người là ai?”

¹³⁴ “Một số người trong họ nói, ồ, Ngài là ‘Môi-se,’ và một số người nói Ngài là ‘Ê-li,’ và ‘Giê-rê-mi.’”

Ngài phán, “Đó không phải là những gì Ta đã hỏi. Các người nói gì?”

Phi-e-rơ thưa, “Ngài là Đấng Christ, Con Đức Chúa Trời hằng sống.”

¹³⁵ Ngài phán, “Phước cho người, hỡi Si-môn, con trai của Giô-na. Thịt và huyết đã không bày tỏ điều đó cho người, nhưng Cha Ta ở trên Trời đã bày tỏ điều đó. Và trên đá này, Ta sẽ xây Hội

thánh Ta, và các cửa Âm phủ không thể thắng được Hội đó.” Thế đấy, một nghịch lý. Khi Ngài đang đứng đó, và đã không biết Ngài trong xác thịt con người; nhưng ông đã biết Ngài bởi những công việc và sự mặc khải của Ngài, thấy Ngài làm ứng nghiệm chính xác những gì Kinh Thánh nói.

¹³⁶ Đó cũng là loại nghịch lý mang một người từ tín điều hình thức cũ kỹ nguội lạnh nào đó, trở thành một Đức Chúa Trời hằng sống. Thật là một nghịch lý, khi thấy cùng một người đọc Kinh Thánh giống như vậy, và chối bỏ Nó, trong khi người khác sẽ tin Nó và chấp nhận bằng chứng của nó. Vâng, đó là một nghịch lý, khi người đó có thể thấy Nó đang làm việc trên người khác, chắc chắn người ấy phải biết rằng đó là cùng một Đức Chúa Trời. Tín điều của người đó là sai, nếu nó trái ngược. Nếu Đức Chúa Trời đang chứng thực Lời Ngài, thì tín điều của bạn là sai. Amen. Không có ý nói thô lỗ như vậy, nhưng đó là Lẽ thật, một sự nghịch lý.

¹³⁷ Tôi nói, “Ba mươi phút,” và nó thật chính xác điều đó. Tôi còn khoảng sáu trang ghi chú ở đây. Sự nghịch lý, các bạn có tin vào điều đó không? A-men, tôi tin vào điều đó. Và tôi sẽ dừng lại.

¹³⁸ Cho phép tôi nói với anh em đôi điều. Hãy lắng nghe. Cách đây một thời gian ở đây, dưới miền Nam, nơi tôi đến, tôi đã ăn một ít kem, một ngày nọ. Một người bạn nghiện ma túy cũ của tôi, một vị thánh đồ được tái sinh thực sự, ông ấy là một người trung thực. Đã không gặp anh ấy một thời gian, và tôi đang đi qua thành phố, và tôi dừng lại để thăm anh ấy. Và tôi thấy tên anh ấy ở trên đó, và tôi nghĩ, “Ồ, ở đó, anh ấy đã có công việc kinh doanh này ở đây, và đã ở đó trong nhiều năm.”

¹³⁹ Tôi đi lên, đi vào, và anh ấy ở đó, đang ngồi ở đó, nhìn xuống qua cặp kính nhỏ của anh ấy, anh em biết đấy, và nhìn qua cặp kính nhỏ đeo trên má. Và anh ấy nói, “Ồ, không phải là Anh Branham sao!” Và anh ấy đứng dậy, và đến khoác tay tôi, và đến vỗ vai tôi. Nói với con trai của anh, nói, “Đi mua cho chúng tôi một ít, một ít kem.” Chúng tôi đang đứng đó. “Uống một tách cà phê chứ?”

¹⁴⁰ Tôi nói, “Không, thưa anh. Tôi sẽ giận anh đến chết, nếu họ cho tôi một tách cà phê.” Tôi nói, “Làm cho tôi lo lắng.” Tôi nói,

“Tôi sẽ chỉ lấy một ít kem.”

¹⁴¹ Vì vậy, chúng tôi ăn một ít kem. Và—và các cô gái ở phía sau đó, và vân vân, trong cửa hàng, và chúng tôi ngồi và trò chuyện một chút xung quanh kem.

¹⁴² Anh ấy nói, “Anh Branham, tôi—tôi muốn nói với anh đôi điều.” Nói, “Tôi—tôi hơi miễn cưỡng nói với những người khác.” Chúng ta phải nói về Chúa và sự nhân từ của Ngài. Và anh bạn đang khóc, và nước mắt chảy dài trên má, và anh nói, “Tôi—tôi muốn kể với anh đôi điều.” Nói, “Nó—nó có thể dường như lạ đối với—đối với anh,” anh ấy nói, “nhưng tôi tin rằng một người như anh sẽ hiểu nó.”

Tôi nói, “Ồ, nói đi, anh ơi. Đó là gì?”

¹⁴³ Anh ấy nói, “Trở lại trong thời gian khủng hoảng,” anh ấy nói, “đứa con trai tóc bạc của tôi ở đó chỉ là một thanh niên.” Và nói, “Chúng tôi đã ở đây trong công—công việc này lúc đó,” và anh nói, “nhưng dân chúng nghèo và không có gì để ăn. Và để có được một đơn đặt hàng, để mua thuốc hay điều gì đó, họ phải đi và xếp hàng.”

¹⁴⁴ Và nhiều người trong các bạn nhớ điều đó. Chắc chắn, các bạn biết. Xếp hàng, để có được một chút ổn thỏa từ quận, rằng anh em có thể mua những loại thuốc này, hoặc có thứ gì đó để ăn.

¹⁴⁵ Và anh ấy nói, “Tôi đang ngồi ở đây, một ngày nọ, đọc Kinh Thánh của tôi, và, và,” nói, “người nào đó bước vào cửa. Và con trai tôi, còn trẻ, đã đứng dậy đi lên phía trước.” Và nói, “Tôi nghe cậu ấy nói, ‘Không, chúng tôi không thể làm điều đó.’”

¹⁴⁶ Và nói, “Tôi đã lắng nghe kỹ. Tôi đặt Lời của tôi xuống và tôi lắng nghe kỹ. Và người đàn ông nói, ‘Thưa ông,’ người đó nói, ‘vợ tôi sắp ngất xỉu.’” Và khi anh nhìn, anh nói anh đã thấy người phụ nữ sắp chuyển dạ; cặp vợ chồng trẻ. Và người thanh niên nói với anh ta, “Anh ấy nói, ‘Tôi—tôi—tôi đã đứng trong hàng đó,’ nói, ‘ồ, dài một dãy phố.’ Và nói, ‘Vợ tôi thật sự không thể chịu đựng lâu hơn được nữa.’ Nói, ‘Tôi tự hỏi...Tôi đã có toa thuốc từ bác sĩ, cô ấy phải có thuốc, ngay lập tức.’ Nói, ‘Anh sẽ phân phát nó, và

rồi tôi sẽ đưa cô ấy về nhà, và sau đó tôi sẽ đứng trong hàng chữ? Tôi sẽ—tôi sẽ lấy nhận—nhận lệnh cho việc đó. Nếu anh sẽ...’

147 “Và con trai, chàng trai nói, ‘Thưa ông, điều đó chống lại các quy tắc ở đây. Chúng tôi, chúng tôi không thể làm điều đó.’

148 “Anh ấy nói, ‘Ồ, tôi không biết.’ Nói, ‘Cảm ơn, rất nhiều, cậu bé,’ quay lưng bước đi.”

149 Và ông nói, ngay khi bắt đầu bước đi, người nào đó đã nói với ông, tận—tận đáy lòng, nói, “Giô-sép và Ma-ri, cũng đã từng bị từ chối.”

150 Và nói, “Tôi đã đứng lên và nói, ‘Chờ đã, con trai! Chờ một chút!’” Và nói, “Người đó đã dừng lại. Và tôi đã đi và lấy toa thuốc, và quay lại phía sau đó và làm thuốc; trong khi người đó chờ đợi, nắm tay vợ mình. Và cô ấy rất yếu ớt, cô ấy chỉ dựa vào vai anh ấy.”

151 Và nói, “Tôi đã bước ra đó, và tôi...” Anh ấy nói, “Tôi xin lỗi tôi phải làm điều này, thưa ông.”

Anh ấy nói, “Không sao đâu.”

152 “Người ấy cúi đầu xuống, và chỉ đưa tay ra.” Và khi anh ấy đặt nó trong tay người ấy, anh ấy nói, “Anh Branham, tôi đã thấy Chúa Jesus.” Nói, “Tôi đã đặt nó ngay trong tay Ngài.” Nói, “Anh Branham, Ngài đã ở đó, thật chính xác như cách bức hình cho thấy điều đó.” Và nói, “Tôi—tôi không thể nói chuyện. Và người đó quay lại và bước ra khỏi tòa nhà.”

Anh ấy nói, “Anh có tin điều đó không, Anh Branham?”

153 Tôi nói, “Tôi tin điều đó với tất cả điều đó ở bên trong tôi. Chắc chắn vậy.”

154 Thánh Martin ở Tours, nếu bạn đã từng đọc về Thánh Martin, ông là một người lính. Và ông đã—ông đã...theo bước chân của cha mình. Ông luôn cảm thấy một sự kêu gọi của Đức Chúa Trời. Chỉ có điều, tôi nghĩ, dân sự của ông không hoàn toàn sùng đạo. Và một ngày nọ ông đang đến...

155 Đó là một mùa đông tồi tệ, lịch sử nói. Và ông đã...Có một người ăn xin lớn tuổi đang nằm ngoài cổng, và ông ta đã chết cứng; và nhiều người, những người có thể đã cho ông già đó ăn,

hay cho ông một ít quần áo...Ông ấy đang khóc, giơ tay lên. Chỉ là một ông già râu ria, bần thủ đang nằm ở cổng thành. Và ông ấy đang nói, “Xin giúp tôi, ai đó. Tôi—tôi lạnh cóng. Tối nay tôi sẽ chết. Ai đó cho tôi một cái áo.”

¹⁵⁶ Thánh Martin đã cho đi tất cả những gì ông có. Ông chỉ, như một người lính, ông đã mặc áo khoác của mình. Ông đứng một bên, và quan sát và xem thử người nào đó sẽ không làm điều đó. Nhiều người đến rồi đi, và không ai muốn giúp đỡ ông.

¹⁵⁷ Rồi ông đưa tay lên ở đó, và nhìn vào ông cụ. Ông có lòng trắc ẩn về ông cụ. Cởi áo khoác của chính ông ra, và lấy thanh gươm của mình và cắt nó ra làm đôi. Quấn một phần của nó quanh vai ông, lấy nửa còn lại và quấn người ăn xin già vào đó, để ông cụ sẽ sống qua đêm, tiếp tục bước đi.

¹⁵⁸ Người ta cười nhạo ông, nói, “Thật là một người lính trông buồn cười, chỉ mặc một nửa chiếc áo khoác.”

¹⁵⁹ Đêm đó, trong khi ông đang ngủ trên giường, ông thức dậy. Người nào đó đã bước vào phòng. Ông nhìn, đứng ngang qua căn phòng, và Chúa Jêsus đứng đó với mảnh áo cũ được quấn quanh người. Ông đã biết bởi điều đó.

¹⁶⁰ Ông là con người, Thánh Martin, là một trong những người đã tranh chiến ở đó, vì Đức tin đã từng được giao cho các thánh đồ. Ông tin vào những phép lạ của Đức Chúa Trời. Ông tin vào việc nói tiếng lạ. Ông tin vào tất cả Kinh Thánh được viết bởi các sứ đồ. Ông tin vào và tranh chiến cho Nó, chừng nào ông còn sống, và Đức Chúa Trời đã thực hiện những phép lạ. Ông biết, khi ông nhìn thấy người ăn xin đó được quấn trong mảnh áo của chính mình, rằng Lời của Đức Chúa Trời đã được ứng nghiệm, “Vì các ngươi đã làm cho những người nhỏ nhất trong những người này, những kẻ bé mọn của Ta, thì các ngươi đã làm điều đó cho Ta.”

Anh em nói, “Người đó đã không thấy điều ấy.”

¹⁶¹ Tôi tin anh ấy đã nhìn thấy nó. Tôi tin anh ấy đã hiểu được điều đó. Tôi tin rằng nó ở đó. Tôi tin rằng đó là Chúa Jêsus mà anh đã nhìn thấy. Đó là sự mặc khải của Đức Chúa Trời được bày tỏ, bởi vì anh đã thực hiện.

162 Nói về một nghịch lý, có một điều sắp xảy ra. “Khi kẻ chết trong Đấng Christ sẽ sống lại, và chúng ta là kẻ còn sống sẽ được biến đổi, trong chốc lát, trong nháy mắt, được cất lên cùng nhau để gặp Ngài trên không trung.” Vâng.

163 Ô, thật Đức Chúa Trời giữ Lời Ngài trong thời đại tri thức này! Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi! Thật Ngài vẫn có thể phân biệt những ý tưởng của lòng người! Thật Ngài vẫn có thể thay đổi con người! Và thật Ngài vẫn có thể giữ mọi lời mà Ngài đã hứa trong thời đại này! Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi! Thật Ngài vẫn có thể bày tỏ và để cho họ chụp ảnh về Trụ Lửa đó mà đã đi theo Y-sơ-ra-ên, cùng một Đấng đã ở với Chúa Jêsus, cùng một Đấng đã ở dưới đó với Sau-lơ trên đường, cũng Đấng đó đã đến và giải cứu Phi-e-rơ ra khỏi tù! Cũng Thiên sứ đó của Đức Chúa Trời ở đây tối nay, và đang làm điều giống như Ngài đã làm khi Ngài còn ở đây trên đất được bày tỏ trong xác thịt con người. Tại sao? Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.

164 Anh em có tin vào sự nghịch lý không? Tôi tin rằng Đức Chúa Trời đang muốn mọi người tin vào sự nghịch lý. Tôi đã đi theo con đường của mình. Tôi tin nó có thể là một nghịch lý ngay tại đây. A-men. Tôi tin rằng Đức Chúa Trời đang muốn và muốn nhận lấy dân sự của Ngài và bày tỏ chính Ngài. Nếu Ngài chỉ có thể lấy một người nam hay một người nữ, chàng trai hay cô gái, để bỏ đi những suy nghĩ riêng của họ, và trở thành một người tù cho Ngài và tin Ngài.

165 Ngài là Lời Ngài. “Ban đầu đã có Lời, và Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời. Và Lời đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta.”

166 Và bây giờ Ngài ở trong anh em, niềm hy vọng về sự Vinh hiển, hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Ngài phán, trong Thánh Giảng 14:12, “Kẻ nào tin Ta, người ấy cũng sẽ làm những việc Ta làm.”

167 Ngài đã hứa, trong Thánh Lu-ca, rằng, “như đã xảy ra trong thời Sô-dôm,” khi Hội thánh được chọn, nhóm của Áp-ra-ham, sẽ nhận được một dấu hiệu giống như Áp-ra-ham, và nhóm của Lót sẽ nhận được một dấu hiệu giống như Lót đã nhận.

168 Thật là một điều rất lạ là chúng ta đã có tất cả những nhà cải cách vĩ đại này, của Luther và Wesley, nhưng chưa bao giờ chúng ta từng có một người ở ngoài đó với tên của người đó tận cùng bằng h-a-m, một sứ giả cho thế giới. G-r-a-h-a-m, đó là sáu chữ cái. Á-p-r-a-h-a-m là Áp-ra-ham. Chúng ta đã có Moody's, Sankey's, Finney, và Knox, Calvin, nhưng chưa bao giờ có một ham, “cha của các dân tộc.” Chúng ta đã có một người bây giờ. Đó là một nghịch lý. Anh chị em biết điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Và nhìn xem, ông đang làm thật chính xác, kêu gọi họ ra khỏi Sô-đôm.

169 Nhưng, hãy nhớ, Áp-ra-ham cũng có một sứ giả ở trên đó với nhóm của ông. A-men. Và Ngài đã làm dấu hiệu gì, với lưng Ngài về phía trại? Ngài phán, “Ta sẽ thăm viếng người theo thời gian của lời hứa của Ta, theo thời gian của sự sống.” Và Ngài phán, “Vợ người, Sa-ra ở đâu?”

170 Thưa, “Nàng ở trong trại, phía sau Ngài.” Và khi ông nói điều đó, Sa-ra cười thầm.

171 Ngài phán, “Tại sao Sa-ra cười, nói, ‘Những điều này không thể có được?’” Thấy không?

172 Chúa Jêsus phán, “Như việc đã xảy ra trong thời của Lót, thì cũng sẽ xảy ra trong sự hiện đến của Con Người, những công việc mà Ta làm!” Lời Đức Chúa Trời trở nên vậy. “Nếu các người ở trong Ta, Lời Ta ở trong các người, hãy cầu xin bất cứ điều gì trong số chúng các người muốn, và điều đó sẽ được bày tỏ cho các người.” Một nghịch lý, để thấy một lời hứa của Đức Chúa Trời... một lời hứa của Đức Chúa Trời, mà đã được thực hiện trong hai ngàn năm, và đạo đức giáo hội đã kéo dân sự đi rất xa. Nhưng ở giữa tất cả điều đó, Đức Chúa Trời đến ngay và bùng nổ Lời đó trở lại ngay trong hội thánh của Ngài, thật chính xác. Đó là một nghịch lý. Các bạn tin Ngài không?

Chúng ta hãy cầu nguyện.

173 Nếu có nhiều người ở trong đây, tối nay, muốn thấy một nghịch lý được thực hiện trên anh em, và thay đổi tấm lòng của anh em từ sự không tin, đến đức tin nơi Đức Chúa Trời, mời các bạn giơ tay lên, và nói, “Lạy Chúa, xin nhớ đến con, xin nhớ đến

con.” Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Ồ, cứ nhìn những bàn tay!

¹⁷⁴ Lạy Cha Thiên thượng, có rất nhiều bàn tay, Con sẽ không thể nói “Đức Chúa Trời ban phước cho anh chị em,” mỗi người, nhưng Ngài biết tất cả họ. Xin thay đổi suy nghĩ của họ, Chúa ôi. Ồ, hãy để nó xảy ra, một sự nghịch lý. Họ luôn luôn nản lòng. Họ đã tin nửa chừng, có lẽ. Có lẽ một số người trong họ thậm chí thuộc về giáo hội, nhưng tuy nhiên họ chưa bao giờ gặp lúc đó mà khi họ có sự tự do tối cao đó, tin rằng, và biết rằng những gì Đức Chúa Trời đã hứa, Đức Chúa Trời có thể làm. Tuy nhiên, chúng ta tuyên xưng là dòng dõi của Áp-ra-ham, là người không lưỡng lự trước lời hứa của Đức Chúa Trời qua sự không tin, nhưng mạnh mẽ, dâng sự ngợi khen cho Đức Chúa Trời. Bây giờ, lạy Cha là Đức Chúa Trời, con cầu xin Ngài, như Danh Chúa Jêsus, xin thương xót họ.

¹⁷⁵ Ôi Đức Chúa Trời, xin giáng xuống giữa chúng con, tối nay, vận hành trên chúng con và tỏ cho chúng con thấy rằng Ngài vẫn là Đức Chúa Trời của những phép lạ. Xin làm một điều nghịch lý, Chúa ôi, và tỏ cho thấy rằng Lời Ngài vẫn có thể phân biệt những ý tưởng và ý định trong lòng. Ngài vẫn là Đấng đã được bày tỏ ra ngoài đó, mà Áp-ra-ham đã gọi là Ê-lô-him, Chúa là Đức Chúa Trời, Đấng Tạo Hóa, Đấng Đầy Đủ Mọi Sự, Đấng Tự Hữu. Ôi Đức Chúa Trời, Ngài vẫn là Đức Chúa Trời Đời đời, hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, và Huyết của Con Ngài đã thánh hóa một Hội thánh và tẩy sạch Nó. Điều đó, Lời, ồ, nếu họ có thể chỉ nhận lấy Nó mà không thêm vào tín điều, Chúa ôi!

¹⁷⁶ Nhưng, bây giờ, Ngài phán, “Ta là Gốc Nho, các người là nhánh. Nhánh mang trái của cây nho; vì sự sống của cây nho, của nhánh, đến từ gốc nho.” Thật chúng con cảm ơn Ngài về điều này, Chúa ôi! Thật hoàn hảo làm sao!

¹⁷⁷ Và trong thời đại của sự không tin và mê tín dị đoan này, và— và tất cả các loại tín điều, tuy nhiên Ngài vẫn là Đức Chúa Trời đã làm cho mặt trời dừng lại vì Giô-suê. Ngài cũng là Đấng đã ở trên cây gậy mà Mô-i-se đã gơ ra trên biển. Ngài cũng là Đấng mà có thể gọi rắn, bọ chét, ếch nhái, bất kể nó là gì, bằng miệng của Mô-i-se. Ngài cũng là Đức Chúa Trời mà có thể cho mưa trên bầu

trời. Ngài cũng là Đấng sẽ làm mưa lửa từ bầu trời. Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.

178 Ôi Chúa là Đức Chúa Trời, xin tỏ cho chúng con thấy sự vinh hiển Ngài, tối nay, bằng sự cứu rỗi và đầy dẫy mọi người đã giơ tay lên. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Xin cho nó thật sự không phải là một lời cầu nguyện gượng ép. Xin cho nó không phải là một cách tự gượng ép khác để chúng con giơ tay lên, dưới ảnh hưởng nhỏ của—của điều gì đó. Nhưng xin cho chính là từ sâu thẳm trong lòng họ, mà dân sự kêu lên, “Ôi Chúa là Đức Chúa Trời, xin tạo nên trong con một đức tin để có thể tin Ngài và có thể tiếp nhận mọi Lời, và chấm dứt mọi lời hứa, với một tiếng a-men.” Xin nhậm lời, Cha ôi. Con giao phó điều đó cho Ngài bây giờ, trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

179 Được rồi, bây giờ là mười giờ. Chúng ta không phải xếp hàng cầu nguyện ở đây. Chúng ta có thể có nó ở ngoài đó. Các bạn tin điều đó không?

180 Bao nhiêu người ở đây tin rằng Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, tin rằng người đàn bà nhỏ bé đó đã chạm ngón tay vào áo Ngài lúc đó, Ngài đã—Ngài là thuộc thể, bà đã chạm vào áo Ngài. Có một nghịch lý. Ngài không thể cảm thấy điều đó, và Ngài quay lại và phán, “Ai đã rờ đến Ta?” Và bà không thể che giấu chính mình. Và Ngài đã kể về những bệnh của bà, và đức tin của bà đã chữa lành cho bà.

181 Và Kinh Thánh nói, ngày nay, bằng tiếng Hê-bơ-rơ, rằng, “Ngài là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm có thể cảm thương sự yếu đuối của chúng ta.” Bao nhiêu người đau tin điều đó? Hãy giơ tay lên. Được rồi, anh chị em tin điều đó, và bây giờ chúng ta hãy xem điều đó có đúng không.

182 Anh em nói, “Anh Branham, điều đó đến như thế nào?” Chỉ tin Lời đúng như cách Nó đã được chép. Đừng nhận lấy bất kỳ tin đồn nào, những gì anh chàng *này* nói Nó theo cách *này*, và anh chàng *này* nói Nó theo cách *kia*. Anh em tin Nó đúng như cách Nó đã viết.

183 Nếu Ngài phải phán xét anh em theo cách Nó đã viết, thế thì tại sao lấy sự thông giải của người nào khác cho Nó, bởi vì đó là

cách nó sẽ bị phán xét. Chỉ Điều đó, Đó là tiêu chuẩn của Ngài. Ngài đã theo dõi Lời Ngài. Không có gì sai với nó. Đó hoàn toàn chính xác là Lời. Đó là những gì chúng ta sẽ bị phán xét, là Đây, là Lời Đức Chúa Trời.

184 “Và nếu các người ở trong Ta,” đó là đức tin, “Lời Ta ở trong các người,” bởi vì Ngài là Lời, “thế thì hãy cầu xin điều gì các người muốn.”

185 Bây giờ anh em chạm vào áo Ngài, nói, “Lạy Chúa Jêsus, con tin hết lòng rằng chúng con đang sống trong những ngày sau rốt. Con tin Ngài là Đức Chúa Trời không hề thay đổi mà đã thực hiện tất cả những phép lạ này mà mục sư của chúng con đã tỏ cho chúng con thấy, tối nay, trong Lời. Con tin rằng Ngài là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm. Lạy Chúa, xin cho con chạm vào áo Ngài. Rồi Ngài phán qua người anh em này, và—và tuyên bố rằng Ngài phán qua anh ấy. Và, thế thì, anh ấy không biết con, nhưng Ngài biết con.” Và rồi xem thử Ngài không phải là cùng một Đức Chúa Trời của những phép lạ, và có một nghịch lý lần nữa, một điều không thể tìm được mà con người không thể phân biệt và nói được.

186 Các bạn sẽ tin điều đó chứ? Nếu Ngài sẽ làm điều đó, thì chúng ta biết đó sẽ là một sự nghịch lý. Đúng thế không? Tôi sẽ có một hàng người cầu nguyện; Tôi đã bị cuốn vào điều đó cho đến khi tôi—tôi—tôi thật sự thoát khỏi nó, và thời gian gần như không còn nữa. Các bạn tin. Chúng ta hãy bắt đầu qua...Tôi không thể...

187 Tôi phải phân chia các bạn. Chúng ta hãy bắt đầu ở phía *này* ở đây. Người nào đó theo cách *này*. Bao nhiêu người ở *đây* biết rằng tôi không biết các bạn hoặc không biết gì về anh chị em, hãy giơ tay lên; và các bạn bị đau, các bạn biết rằng mình muốn cầu xin Đức Chúa Trời không? Được rồi.

188 Một số người trong các bạn tin, cứ—cứ tiếp nhận điều này bằng cả tấm lòng. “Lạy Đức Chúa Jêsus, hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi! Xin cho con chạm vào Ngài, Chúa ôi. Đức tin của con đang di chuyển đến Ngài nơi xa kia bên tay phải của Đức Chúa Trời, đang ngự trong sự Uy nghi. Và Đức Thánh Linh của Ngài, đã ở trong Ngài, thì ở đây tối nay. Xin cho

con chạm đến, bởi đức tin, Chúa ôi.” Rồi xem thử Ngài có còn là tác giả của sự nghịch lý không, để làm cho ứng nghiệm những điều mà hoàn toàn không được biết đến. Cứ cung kính.

189 Ở đây, thấy điều này ngay tại đây không? Đó là một phụ nữ da màu đang ngồi ngay phía sau đây. Bà ấy đau khổ vì bệnh thận. Bà ấy vừa trải qua một ca phẫu thuật. Tôi không biết bà.

190 Tôi là người lạ đối với bà. Đúng thế không, thưa bà? Nhưng đó là sự thật, phải không? Bà có tin rằng cũng chính Đức Chúa Trời đó mà có thể nói với người đàn bà nhỏ bé đó đã chạm vào áo Ngài ở đằng kia, và—và ở phía bên kia của hồ, bà tin rằng đó là cùng một Đức Chúa Trời không? Bà không thể chạm vào tôi, về mặt thể chất, bà biết đấy. Vì vậy tôi sẽ chỉ...Và tôi không biết bà. Vì vậy có một Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm, bởi vì Ngài đã phán Ngài là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm. Đúng thế không? Và bà tin điều đó. Khi bà ở đó cầu nguyện vì nó là bà, điều gì đó đập vào bà, và ngay lập tức tôi đã nhắc về điều đó. Đúng thế không? Được rồi.

191 Cuộc giải phẫu này dường như không thành công lắm. Bà cũng không được khỏe, và bà hoảng sợ về điều đó. Và bà đến đây tối nay vì cùng mục đích đó. Nếu Chúa Jêsus sẽ bày tỏ cho tôi bà là ai, giống như Ngài đã làm với Si-môn mà đã đến, bà có tin tôi là tiên tri của Ngài, đày tớ của Ngài không? Bà tin điều đó không? Bà Pigrum. Đúng vậy. Bây giờ bà tin với tất cả tấm lòng của mình, bà hãy về nhà và khỏe mạnh. Bà sẽ được khỏe mạnh bởi vì đức tin của bà làm cho bà khỏe mạnh.

192 Anh chị em tin hết lòng không? Còn trong khu vực này ở trong đây, nơi nào đó, người nào đó tin thì sao?

193 Một người đàn ông đang ngồi ở ngoài đây, anh ta đang đau khổ với bệnh đôi mắt của mình. Tôi không biết anh ấy có biết... Vâng, anh ấy đã nắm bắt được tôi bây giờ. Anh ấy cảm thấy Thánh Linh. Vâng, anh em có thể nhìn thấy Ánh sáng đó ở trên người đàn ông không? Ông Otis, đó là tên của ông. Tôi hoàn toàn xa lạ với anh, nhưng anh lo lắng về đôi mắt của mình. Đấng Christ làm cho anh khỏe mạnh, đức tin của anh.

194 Bây giờ hãy hỏi người đàn ông tôi có từng gặp anh ta, biết

điều gì về anh ta, hay người phụ nữ này, hay bất cứ nơi nào. Đó là sự nghịch lý. Các bạn có tin điều đó không? Ngài hôm qua, ngày nay vẫn vậy. Ngài đã hứa, “Các công việc Ta làm, các người cũng sẽ làm.” Đó là cách Ngài xác nhận chính Ngài là Đấng Mê-si. Đúng thế không? Ồ, Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Và anh em biết đó không thể là tôi. Tôi không phải là Đấng Mê-si. Tôi chỉ là một con người, anh em của anh. Nhưng đó là Đức Thánh Linh ở đây, đó là Đấng Mê-si. Đó là Đấng Lãnh Đạo. Ngài là Đấng biết. Tôi không biết họ những người đó; họ biết điều đó.

195 Ở đây, tôi muốn chỉ cho anh em thấy. Có một người phụ nữ da màu đang ngồi ngay trên phía đó, ở trên đó, bị đau tuyến giáp. Chị có tin Đức Chúa Trời có thể nói cho tôi biết chị là ai không? Bà Kelly. [Chị ấy kêu lên, “Tôi đây!”—Bt.] Đúng thế. Tốt lắm.

196 Chị có tin hết lòng không?

197 Ông Swanson ở phía sau đó, bị bệnh thần kinh, ông có tin rằng Đức Chúa Trời có thể làm cho ông khỏe mạnh không? Nếu ông tin điều đó với cả tấm lòng! Được rồi, ông có thể có nó. Đức Chúa Trời làm cho ông khỏe mạnh.

198 Các bạn có tin điều đó không? Tôi không biết họ là những người nào. Hãy hỏi họ xem tôi có biết họ không. Đó là một nghịch lý.

199 Chờ một chút. Đây là Ánh Sáng này, Nó đang đứng trên một người đàn bà. Tôi biết bà ấy là ai. Bà ấy đang ngồi ngay tại đây. Đừng lo lắng, Bà Collins, đừng bận tâm về điều đó, tự làm cho mình phát ốm. Tất cả sẽ tốt đẹp. Đức Chúa Trời dẫn dắt. Bây giờ, tôi biết người đàn bà đó. Tôi biết bà ấy là ai. Bà ấy đến từ Indiana, hay Kentucky. Tôi biết bà ấy. Chồng bà ấy ở đó, là một thành viên của hội thánh tôi, anh ấy là một—anh ấy là một chấp sự ở dưới đó, một người tốt. Nhưng có Ánh Sáng đó. Anh em không thấy Nó ở ngay trên chị ấy sao? Chị ấy đã bị làm phiền, chị ấy bị đau, và chị ấy buồn phiền về điều gì đó mà chị không biết có nên làm hay không. Chị cứ nhớ, đừng bực dọc, chị ơi, sẽ ổn thôi. Ngài biết tất cả về điều đó. Ngài sẽ dẫn dắt nếu chị cứ để Ngài hành động.

200 A-men! Hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay

đổi, Ngài là một nghịch lý! Chúng ta biết ơn vì điều đó. Các bạn tin điều đó không?

²⁰¹ Hãy đứng trên đôi chân của mình và chấp nhận nó, và nói, “Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, con đến với Ngài trong Danh Chúa Jêsus Christ, xin thực hiện trong con, và mang lại sự vinh hiển và những ơn phước và quyền năng của Ngài trên con. Xin để xảy đến sự nghịch lý trong lòng con ngay bây giờ. Con đang tin. Con đang tin.” Với cả tấm lòng, hãy tin điều đó.

²⁰² Hãy giơ tay lên trong khi anh chị em hát bài thánh ca cổ này, “Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài vì Ngài đã yêu tôi trước.” Nhắm mắt lại. Hãy khép lại tất cả những suy nghĩ của riêng anh chị em lại, và chỉ để Chúa Jêsus Christ đến trong anh em, và mỗi người trong anh chị em sẽ được chữa lành và đầy dẫy Đức Thánh Linh.

²⁰³ Một sự nghịch lý, tối nay, sẽ đặt điều này, nên đốt cháy nơi này. Chúa Jêsus Christ ở đây. Ai có thể giải thích điều đó? Hãy hỏi những người này, đi đến với họ. Anh em có tên của họ và các thứ, trên băng ghi âm này. Hãy đi, hỏi họ. Đấy, tôi không biết gì về họ. Nó làm gì? Đức Chúa Trời, trong thời đại tri thức này...

²⁰⁴ “Có mưa ở đâu trên trời,” khoa học về thời Nô-ê đã nói, “nó ở đâu trên đó?” Đức Chúa Trời đã hứa điều đó! Nó đến.

²⁰⁵ Làm thế nào những điều này có thể xảy ra? Tôi không biết. Đức Chúa Trời đã hứa điều đó! Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Ha-lê-lu-gia! Sự nghịch lý! Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài bởi vì Ngài đã yêu tôi trước, và đã mở mắt bị mù của tôi, để tôi có thể đi vào và nhìn thấy sự Hiện diện của Ngài và biết rằng Ngài đang ở đây. A-men và a-men!

²⁰⁶ Chúng ta hãy giơ tay lên và thờ phượng Ngài bây giờ khi chúng ta hát bài đó. Vinh hiển thay Đức Chúa Trời! Cảm ơn Đức Chúa Jêsus Christ, vì sự nhân từ và sự thương xót của Ngài! Xin Chúa ban phước cho anh chị em.

63-0801 Sự Nghịch Lý
Trung Tâm Marigold
Chicago, Illinois Hoa Kỳ

VIETNAMESE

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org